

Dansk udgave

Retsforskrifter

Indhold

I Retsakter, hvis offentliggørelse er obligatorisk

- ★ **Rådets forordning (EF) nr. 1662/2003 af 22. september 2003 om ændring af forordning (EF) nr. 1030/2003 om visse restriktive foranstaltninger over for Liberia** 1
- Kommissionens forordning (EF) nr. 1663/2003 af 22. september 2003 om faste importværdier med henblik på fastsættelsen af indgangsprisen for visse frugter og grøntsager 3
- ★ **Kommissionens forordning (EF) nr. 1664/2003 af 22. september 2003 om indstilling af fiskeri efter kulmule fra fartøjer, som fører belgisk flag** 5
- ★ **Kommissionens forordning (EF) nr. 1665/2003 af 22. september 2003 om supplement af bilaget til forordning (EF) nr. 2400/96 (Clementine del Golfo di Taranto, Mela Val di Non og Clementinas de las Tierras del Ebro eller Clementines de les Terres de l'Ebre)** 6
- ★ **Kommissionens forordning (EF) nr. 1666/2003 af 22. september 2003 om berigtigelse af forordning (EF) nr. 1555/96 for så vidt angår udløsningsmængden for tillægsimporttold for citroner, spisedruer, pærer, abrikoser, ferskener, nektariner og blommer** 8
- ★ **Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/41/EF af 3. juni 2003 om arbejdsmarkedsrelaterede pensionskassers aktiviteter og tilsynet hermed** 10

II Retsakter, hvis offentliggørelse ikke er obligatorisk

Rådet

2003/664/EF:

- ★ **Afgørelse truffet af De Faste Repræsentanternes Komité den 4. september 2003 om nedsættelse af en ad hoc-gruppe, der skal forberede oprettelsen af et mellemstatsligtagentur for udvikling af forsvarskapaciteter, forskning, anskaffelse og forsvarsmateriel (forberedende ad hoc-gruppe)** 22

Kommissionen

2003/665/EF:

- ★ **Kommissionens beslutning af 13. maj 2003 vedrørende statsstøtte, som Belgien har til hensigt at yde til fordel for Volvo Cars NV i Gent ⁽¹⁾ (meddelt under nummer K(2003) 1485)** 24
-

Retsakter vedtaget i henhold til afsnit V i traktaten om Den Europæiske Union

- ★ **Rådets fælles holdning 2003/666/FUSP af 22. september 2003 om ændring af fælles holdning 2001/357/FUSP om restriktive foranstaltninger over for Liberia** 28

I

(Retsakter, hvis offentliggørelse er obligatorisk)

RÅDETS FORORDNING (EF) Nr. 1662/2003**af 22. september 2003****om ændring af forordning (EF) nr. 1030/2003 om visse restriktive foranstaltninger over for Liberia**

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 301,

under henvisning til Rådets fælles holdning 2003/666/FUSP af 22. september 2003 om ændring af fælles holdning 2001/357/FUSP om restriktive foranstaltninger over for Liberia ⁽¹⁾,

under henvisning til forslag fra Kommissionen, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Ved FN's Sikkerhedsråds resolution 1497 (2003) af 1. august 2003, i det følgende benævnt »UNSC 1497 (2003)«, fik medlemmerne af FN tilladelse til at oprette en multinational styrke i Liberia til støtte for gennemførelsen af våbenstilstandsftalen af 17. juni 2003 og til at undtage levering af våben og tilhørende materiel og levering af teknisk uddannelse eller bistand til den internationale styrke fra det våbenembargo, der blev indført ved FN's Sikkerhedsråds resolution 1343 (2001) af 7. marts 2001.

(2) Ved fælles holdning 2001/357/FUSP ⁽²⁾ og forordning (EF) nr. 1030/2003 ⁽³⁾ blev der indført restriktive foranstaltninger over for Liberia. Med fælles holdning 2003/666/FUSP ændres den nuværende ordning, således at den bringes i overensstemmelse med UNSC 1497 (2003).

(3) Forordning (EF) nr. 1030/2003, som blandt andet forbyder at yde teknisk uddannelse eller bistand med relation til våben og enhver form for materiel med tilknytning hertil, bør ændres i overensstemmelse hermed —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Artikel 1, stk. 2, i forordning (EF) nr. 1030/2003 affattes således:

»2. Forbuddet i stk. 1 gælder ikke

- a) ydelse af teknisk uddannelse og bistand, der alene har til formål at støtte og blive anvendt af den multinationale styrke i Liberia, hvis de kompetente myndigheder anført i bilag I i den medlemsstat, hvor serviceudbyderen er etableret, har givet tilladelse hertil
- b) enhver anden ydelse af teknisk uddannelse og bistand, som det udvalg, der er nedsat ved paragraf 14 i De Forenede Nationers Sikkerhedsråds resolution 1343 (2001), på forhånd har givet dispensation for. Dispensation opnås ved henvendelse til de kompetente myndigheder i medlemsstaterne, jf. bilag I til denne forordning.«

Artikel 2

⁽¹⁾ Se side 28 i denne EUT.

⁽²⁾ EFT L 126 af 8.5.2001, s. 1. Senest ændret ved fælles holdning 2003/365/FUSP (EUT L 124 af 20.5.2003, s. 49).

⁽³⁾ EUT L 150 af 18.6.2003, s. 1.

Denne forordning træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i Den Europæiske Unions Tidende.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 22. september 2003.

På Rådets vegne

R. BUTTIGLIONE

Formand

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 1663/2003**af 22. september 2003****om faste importværdier med henblik på fastsættelsen af indgangsprisen for visse frugter og grøntsager**

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Kommissionens forordning (EF) nr. 3223/94 af 21. december 1994 om gennemførelsesbestemmelser til importordningen for frugt og grøntsager ⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 1947/2002 ⁽²⁾, særlig artikel 4, stk. 1, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I forordning (EF) nr. 3223/94 fastsættes som følge af gennemførelsen af resultaterne af de multilaterale handelsforhandlinger under Uruguay-runden kriterierne for Kommissionens fastsættelse af de faste værdier ved import fra tredjelande for de produkter og perioder, der er anført i nævnte forordnings bilag.

- (2) Ved anvendelse af ovennævnte kriterier skal de faste importværdier fastsættes på de niveauer, der findes i bilaget til nærværende forordning —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

De faste importværdier, der er omhandlet i artikel 4 i forordning (EF) nr. 3223/94, fastsættes som anført i tabellen i bilaget.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 23. september 2003.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 22. september 2003.

På Kommissionens vegne
J. M. SILVA RODRÍGUEZ
Generaldirektør for landbrug

⁽¹⁾ EFT L 337 af 24.12.1994, s. 66.

⁽²⁾ EFT L 299 af 1.11.2002, s. 17.

BILAG

til Kommissionens forordning af 22. september 2003 om faste importværdier med henblik på fastsættelsen af indgangsprisen for visse frugter og grøntsager

(EUR/100 kg)

KN-kode	Tredjelandskode ⁽¹⁾	Fast importværdi
0702 00 00	052	129,9
	060	108,2
	092	107,3
	096	72,9
	999	104,6
0709 90 70	052	115,6
	999	115,6
0805 50 10	382	58,3
	388	64,0
	524	69,7
	528	54,9
	999	61,7
0806 10 10	052	89,1
	064	61,2
	999	75,2
0808 10 20, 0808 10 50, 0808 10 90	388	79,0
	400	71,6
	508	112,5
	512	98,0
	720	71,2
	800	167,5
	804	97,9
	999	99,7
0808 20 50	052	104,6
	064	61,3
	388	82,0
	720	91,0
	999	84,7
0809 30 10, 0809 30 90	052	117,1
	624	145,1
	999	131,1
0809 40 05	052	62,0
	060	59,0
	066	75,3
	624	94,4
	999	72,7

⁽¹⁾ Den statistiske landefortegnelse, der er fastsat i Kommissionens forordning (EF) nr. 2020/2001 (EFT L 273 af 16.10.2001, s. 6).
Koden »999« repræsenterer »anden oprindelse«.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 1664/2003
af 22. september 2003
om indstilling af fiskeri efter kulmule fra fartøjer, som fører belgisk flag

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 2847/93 af 12. oktober 1993 om indførelse af en kontrolordning under den fælles fiskeripolitik ⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 806/2003 ⁽²⁾, særlig artikel 21, stk. 3, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I Rådets forordning (EF) nr. 2341/2002 af 20. december 2002 om fastsættelse for 2003 af fiskerimuligheder og dertil knyttede betingelser for visse fiskebestande og grupper af fiskebestande gældende for EF-farvande og for EF-fartøjer i andre farvande, som er omfattet af fangstbegrænsninger ⁽³⁾, senest ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 1407/2003 ⁽⁴⁾, fastsættes kvoterne for kulmule for 2003.
- (2) For at overholde bestemmelserne om de kvantitative begrænsninger af fangsterne af kvoterede bestande er det nødvendigt, at Kommissionen fastsætter den dato, på hvilken fiskeriet fra fiskerfartøjer, som fører en medlemsstats flag, har medført, at den tildelte kvote må anses for at være opbrugt.
- (3) Ifølge de oplysninger, der er meddelt Kommissionen, har fiskeriet efter kulmule fra fartøjer, som fører belgisk flag eller er registreret i Belgien, i farvandene i ICES-område

VIII a, b, d og e nået den tildelte kvote for 2003. Belgien har forbudt fiskeri efter denne bestand fra den 1. september 2003. Denne dato bør derfor også fastsættes i denne forordning —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Fiskeriet efter kulmule fra fartøjer, der fører belgisk flag eller er registreret i Belgien, i ICES-område VIII a, b, d og e har medført, at Belgiens kvote for 2003 må anses for at være opbrugt.

Fiskeriet efter kulmule i ICES-område VIII a, b, d og e fra fartøjer, der fører belgisk flag eller er registreret i Belgien, er forbudt ligesom opbevaring om bord, omladning og landing af den ovenfor nævnte bestand fanget i disse farvande af de nævnte fartøjer efter denne forordnings anvendelsesdato.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Den anvendes fra den 1. september 2003.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 22. september 2003.

På Kommissionens vegne
Jörgen HOLMQUIST
Generaldirektør for fiskeri

⁽¹⁾ EFT L 261 af 20.10.1993, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 122 af 16.5.2003, s. 1.

⁽³⁾ EFT L 356 af 31.12.2002, s. 12.

⁽⁴⁾ EUT L 201 af 8.8.2003, s. 3.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 1665/2003

af 22. september 2003

om supplerings af bilaget til forordning (EF) nr. 2400/96 (Clementine del Golfo di Taranto, Mela Val di Non og Clementinas de las Tierras del Ebro eller Clementines de les Terres de l'Ebre)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 2081/92 af 14. juli 1992 om beskyttelse af geografiske betegnelser og oprindelsesbetegnelser for landbrugsprodukter og levnedsmidler⁽¹⁾, senest ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 692/2003⁽²⁾, særlig artikel 6, stk. 3 og 4, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I henhold til artikel 5 i forordning (EØF) nr. 2081/92 har Italien sendt Kommissionen en ansøgning om registrering af »Clementine del Golfo di Taranto« som geografisk betegnelse og en ansøgning om registrering af »Mela Val di Non« som oprindelsesbetegnelse, og Spanien har sendt Kommissionen en ansøgning om registrering af »Clementinas de las Tierras del Ebro« eller »Clementines de les Terres de l'Ebre« som geografisk betegnelse.
- (2) I henhold til nævnte forordnings artikel 6, stk. 1, er det konstateret, at ansøgningerne er i overensstemmelse med forordningen og indeholder alle de oplysninger, der er fastsat i forordningens artikel 4.
- (3) Offentliggørelsen af betegnelserne i bilaget til nærværende forordning i *Den Europæiske Unions Tidende*⁽³⁾ har ikke givet anledning til indsigelser, jf. artikel 7 i forordning (EØF) nr. 2081/92.

(4) Betegnelserne bør derfor optages i registret over beskyttede oprindelsesbetegnelser og beskyttede geografiske betegnelser og er dermed beskyttet i EF som geografiske betegnelser eller oprindelsesbetegnelser.

(5) Bilaget til nærværende forordning supplerer bilaget til Kommissionens forordning (EF) nr. 2400/96⁽⁴⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 1491/2003⁽⁵⁾ —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Bilaget til forordning (EF) nr. 2400/96 suppleres med betegnelserne i bilaget til nærværende forordning, og disse betegnelser optages i registret over beskyttede oprindelsesbetegnelser og beskyttede geografiske betegnelser som beskyttet geografisk betegnelse (BGB) eller beskyttet oprindelsesbetegnelse (BOB) efter artikel 6, stk. 3, i forordning (EØF) nr. 2081/92.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 22. september 2003.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT L 208 af 24.7.1992, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 99 af 17.4.2003, s. 1.

⁽³⁾ EFT C 11 af 17.1.2003, s. 7 (Clementine del Golfo di Taranto).

EUT C 30 af 8.2.2003, s. 15 (Mela Val di Non).

EFT C 22 af 19.1.2003, s. 5 (Clementinas de las Tierras del Ebro eller Clementines de les Terres de l'Ebre).

⁽⁴⁾ EFT L 327 af 18.12.1996, s. 11.

⁽⁵⁾ EUT L 214 af 26.8.2003, s. 6.

BILAG

PRODUKTER I TRAKTATENS BILAG I TIL KONSUM

Uforarbejdede frugter og grøntsager

ITALIEN

Clementine del Golfo di Taranto (BGB)

Mela Val di Non (BOB)

SPANIEN

Clementinas de las Tierras del Ebro eller Clementines de les Terres de l'Ebre (BGB).

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 1666/2003**af 22. september 2003****om berigtigelse af forordning (EF) nr. 1555/96 for så vidt angår udløsningsmængden for tillægsimporttold for citroner, spisedruer, pærer, abrikoser, ferskener, nektariner og blommer**

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 2200/96 af 28. oktober 1996 om den fælles markedsordning for frugt og grøntsager ⁽¹⁾, senest ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 47/2003 ⁽²⁾, særlig artikel 33, stk. 4, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Bilaget til Kommissionens forordning (EF) nr. 1555/96 af 30. juli 1996 om gennemførelsesbestemmelser til ordningen for anvendelse af tillægsimporttold for frugt og grøntsager ⁽³⁾ blev senest ændret ved forordning (EF) nr. 1487/2003 ⁽⁴⁾.
- (2) En gennemgang har vist, at de således fastsatte udløsningsmængder er forkerte for citroner, spisedruer, pærer, abrikoser, ferskener, nektariner og blommer. Bilaget bør derfor berigtiges.

- (3) Da forordning (EF) nr. 1487/2003 blev anvendt fra den 1. september 2003, bør berigtigelsen anvendes fra samme dato for at opretholde ordningens sammenhæng.

- (4) De i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Friske Frugter og Grøntsager —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Bilaget til forordning (EF) nr. 1555/96 affattes som angivet i bilaget til nærværende forordning.

*Artikel 2*Denne forordning træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Den anvendes fra den 1. september 2003.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 22. september 2003.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen⁽¹⁾ EFT L 297 af 21.11.1996, s. 1.⁽²⁾ EFT L 7 af 11.1.2003, s. 64.⁽³⁾ EFT L 193 af 3.8.1996, s. 1.⁽⁴⁾ EUT L 213 af 23.8.2003, s. 7.

BILAG

»BILAG

Varebeskrivelsen anses kun for at være vejledende, jf. dog reglerne for fortolkningen af den kombinerede nomenklatur. Tillægstoldens anvendelsesområde bestemmes inden for rammerne af dette bilag af KN-koderne, således som disse er affattet på tidspunktet for denne forordnings vedtagelse. Hvis der er et »ex« foran koden, bestemmes tillægstoldens anvendelsesområde både af KN-koden og af den tilsvarende anvendelsesperiode.

Løbenr.	KN-kode	Varebeskrivelse	Anvendelsesperiode:	Udløsningsmængder (tons)
78.0015 78.0020	ex 0702 00 00	Tomater	— fra 1. oktober til 31. marts — fra 1. april til 30. september	190 815 17 676
78.0065 78.0075	ex 0707 00 05	Agurker	— fra 1. maj til 31. oktober — fra 1. november til 30. april	7 037 4 555
78.0085	ex 0709 10 00	Artiskokker	— fra 1. november til 30. juni	1 109
78.0100	0709 90 70	Courgetter	— fra 1. januar til 31. december	50 201
78.0110	ex 0805 10 10 ex 0805 10 30 ex 0805 10 50	Appelsiner	— fra 1. december til 31. maj	331 166
78.0120	ex 0805 10 50	Klementiner	— fra 1. november til udgangen af februar	81 509
78.0130	ex 0805 20 30 ex 0805 20 50 ex 0805 20 70 ex 0805 20 90	Mandariner (herunder tangeriner og satsumas), wilkings og lignende krydsninger af citrusfrugter	— fra 1. november til udgangen af februar	85 422
78.0155 78.0160	ex 0805 50 10	Citroner	— fra 1. juni til 31. december — fra 1. januar til 31. maj	183 211 63 096
78.0170	ex 0806 10 10	Spisedruer	— fra 21. juli til 20. november	62 108
78.0175 78.0180	ex 0808 10 20 ex 0808 10 50 ex 0808 10 90	Æbler	— fra 1. januar til 31. august — fra 1. september til 31. december	642 617 42 076
78.0220 78.0235	ex 0808 20 50	Pærer	— fra 1. januar til 30. april — fra 1. juli til 31. december	212 016 84 984
78.0250	ex 0809 10 00	Abrikoser	— fra 1. juni til 31. juli	24 312
78.0265	ex 0809 20 95	Kirsebær, undtagen surkirsebær	— fra 21. maj til 10. august	62 483
78.0270	ex 0809 30	Ferskener, herunder blodferskener og nektariner	— fra 11. juni til 30. september	113 101
78.0280	ex 0809 40 05	Blommer	— fra 11. juni til 30. september	18 236«

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS DIREKTIV 2003/41/EF

af 3. juni 2003

om arbejdsmarkedsrelaterede pensionskassers aktiviteter og tilsynet hermed

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 47, stk. 2, artikel 55 og artikel 95, stk. 1,

under henvisning til Kommissionens forslag ⁽¹⁾,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽²⁾,

i henhold til fremgangsmåden i traktatens artikel 251 ⁽³⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Et ægte indre marked for finansielle tjenester har afgørende betydning for økonomisk vækst og jobskabelse inden for Fællesskabet.
- (2) Der er allerede gjort store fremskridt mod oprettelsen af et sådant indre marked ved at sætte finansielle institutioner i stand til at operere i andre medlemsstater og sikre et højt beskyttelsesniveau for forbrugere af finansielle tjenesteydelser.
- (3) I meddelelsen fra Kommissionen »Etablering af en ramme for de finansielle markeder: en handlingsplan«, fastlægges en række foranstaltninger, der er nødvendige for den fuldstændige gennemførelse af det indre marked for finansielle tjenester, og Det Europæiske Råd opfordrede på sit møde i Lissabon den 23. og 24. marts 2000 til, at denne handlingsplan gennemføres senest i 2005.
- (4) I handlingsplanen for finansielle tjenester understreges det påtrængende behov for at udarbejde et direktiv om tilsyn med arbejdsmarkedsrelaterede pensionskasser, da disse vigtige finansielle institutioner spiller en central rolle for de finansielle markeders integration, effektivitet og likviditet, og ikke er underlagt et sammenhængende sæt EF-regler, der sætter dem i stand til fuldt ud at udnytte fordelene ved det indre marked.
- (5) Da de sociale sikringssystemer udsættes for stadig større pres, vil der i stadig større udstrækning blive anvendt supplerende arbejdsmarkedsrelaterede pensionssystemer i fremtiden. Der bør derfor etableres arbejdsmarkedsrelaterede pensionssystemer, uden at der sættes spørgsmålstegn ved de sociale pensionssystemers betydning for, at der opnås en sikker, varig og effektiv social beskyttelse, som bør sikre ældre en rimelig levestandard og derfor bør have en central placering i bestræbelserne på at styrke den europæiske sociale model.

(6) Dette direktiv udgør således det første skridt på vejen hen imod et indre marked for arbejdsmarkedsrelateret pension på europæisk plan. Ved at anvende forsigtighedsprincippet (»the prudent person rule«) som det grundlæggende princip for kapitalinvestering, og gøre det muligt for pensionskasser at operere på tværs af grænserne, tilskyndes der til, at opsparingsaktiviteterne rettes mod sektoren for arbejdsmarkedsrelaterede pensionsordninger, hvorved der ydes et bidrag til økonomiske og sociale fremskridt.

(7) Dette direktivs tilsynsbestemmelser skal dels sikre en høj grad af sikkerhed for fremtidens pensionsmodtagere gennem strenge tilsynsstandarder, dels muliggøre en effektiv økonomisk forvaltning af de arbejdsmarkedsrelaterede pensionsordninger.

(8) Pensionskasser, som er helt adskilt fra ethvert pensions-tegnende firma, og som opererer på et kapitaldækningsgrundlag udelukkende med det formål at udbetale pensionsydelse, bør frit kunne levere tjenesteydelser og have investeringsfrihed, der kun er underlagt samordnede tilsynskrav, uanset om disse pensionskasser anses for juridiske enheder.

(9) I overensstemmelse med subsidiaritetsprincippet bør medlemsstaterne bevare det fulde ansvar for tilrettelæggelsen af deres pensionssystemer samt for fastlæggelsen af hver af de »tre søjlers« rolle i pensionssystemet i de enkelte medlemsstater. I forbindelse med anden søjle bør de bevare det fulde ansvar for den rolle og de funktioner, der varetages af de forskellige institutioner, der udbyder arbejdsmarkedsrelaterede pensionsordninger som f.eks. industrirelaterede pensionsfonde, virksomhedsrelaterede pensionsfonde og livsforsikringsselskaber. Dette direktiv tager ikke sigte på at ændre ved dette forhold.

(10) De nationale regler for selvstændiges deltagelse i arbejdsmarkedsrelaterede pensionskasser er forskellige. I nogle medlemsstater kan arbejdsmarkedsrelaterede pensionskasser operere på grundlag af aftaler med et fag eller fagsammenslutninger, hvis medlemmer er selvstændige erhvervsdrivende, eller direkte med selvstændige og lønmodtagere. I nogle medlemsstater kan selvstændige ligeledes blive medlem af en pensionskasse, hvis den selvstændige optræder som arbejdsgiver eller stiller sine tjenesteydelser til rådighed for en virksomhed. I andre medlemsstater kan selvstændige ikke blive tilknyttet en arbejdsmarkedsrelateret pensionskasse, medmindre der opfyldes visse krav, herunder krav i henhold til social- og arbejdsmarkedslovgivningen.

⁽¹⁾ EFT C 96 E af 27.3.2001, s. 136.

⁽²⁾ EFT C 155 af 29.5.2001, s. 26.

⁽³⁾ Europa-Parlamentets udtalelse af 4.7.2001 (EFT C 65 E af 14.3.2002, s. 135), Rådets fælles holdning af 5.11.2002 (endnu ikke offentliggjort i EUT), Europa-Parlamentets afgørelse af 12.3.2003 (endnu ikke offentliggjort i EUT) og Rådets afgørelse af 13.5.2003.

- (11) Pensionskasser, der forvalter socialsikringsordninger, som allerede er underlagt samordning på EF-plan, bør ikke være omfattet af dette direktiv. Der bør dog tages hensyn til de særlige forhold, der gør sig gældende for de pensionskasser, der i den samme medlemsstat forvalter såvel socialsikringsordninger som arbejdsmarkedsrelaterede pensionsordninger.
- (12) Finansielle institutioner, der allerede er underlagt EF-lovgivning, bør som hovedregel ikke være omfattet af dette direktiv. Da disse institutioner imidlertid i visse tilfælde også kan tilbyde arbejdsmarkedsrelaterede pensionsordninger, er det vigtigt at sikre, at dette direktiv ikke fører til konkurrencefordrejninger. Sådanne fordrejninger kan undgås ved at anvende tilsynskravene i dette direktiv på livsforsikringsselskabers arbejdsmarkedsrelaterede pensionsaktiviteter. Kommissionen bør også nøje følge situationen på markedet for arbejdsmarkedsrelaterede pensionsordninger og overveje, om det er muligt at udvide den fakultative anvendelse af dette direktiv til andre finansielle institutioner, der er underlagt regulering.
- (13) Med henblik på at sikre modtageren økonomisk i alderdommen bør ydelserne fra en arbejdsmarkedsrelateret pensionskasse normalt udbetales som en livslang pension. Ydelserne bør også kunne tilbydes som opførende udbetalinger eller udbetales i form af et engangsbeløb.
- (14) Det er vigtigt at sikre, at ældre og handicappede ikke risikerer at leve i fattigdom, og at de har en rimelig levestandard. Passende dækning af biometriske risici i arbejdsmarkedsrelaterede pensionsordninger udgør et vigtigt aspekt i bestræbelserne på at bekæmpe fattigdom og usikkerhed blandt ældre. Når arbejdstagere og arbejdsgivere eller deres respektive repræsentanter fastlægger en pensionsordning, bør de overveje, om pensionsordningen kan omfatte dækning af risikoen for høj alder og af tab af erhvervsevne samt efterladtepension.
- (15) At medlemsstaterne får mulighed for at udelukke pensionskasser, der forvalter ordninger som tilsammen har under 100 medlemmer, fra deres gennemførelseslovgivning, kan lette tilsynet i nogle medlemsstater uden at lægge hindringer i vejen for, at det indre marked kan fungere efter hensigten. Dette bør imidlertid ikke lægge hindringer i vejen for sådanne pensionskassers ret til at vælge at overlade administrationen af deres investeringsportefølje og deponere deres aktiver hos investeringsadministratorer og depositarer, der er etableret i en anden medlemsstat og som er behørigt godkendt.
- (16) Pensionskasser, såsom »Unterstützungskassen« i Tyskland, hvor medlemmerne ikke har noget retskrav på ydelser af en bestemt størrelsesorden, og hvor deres interesser er beskyttet ved en lovpligtig insolvensforsikring, bør ikke være omfattet af anvendelsesområdet for dette direktiv.
- (17) For at beskytte medlemmer og pensionsberettigede bør arbejdsmarkedsrelaterede pensionskasser begrænse deres virksomhed til de aktiviteter, der er nævnt i dette direktiv, og aktiviteter i tilknytning hertil.
- (18) Såfremt det pensionstegnende firma går konkurs, risikerer medlemmet at miste både sit job og sine optjente pensionsrettigheder. Det er derfor nødvendigt at sikre en klar adskillelse mellem det pensionstegnende firma og pensionskassen, og at der indføres minimumstilsynsbestemmelser for at beskytte medlemmerne.
- (19) Der er store forskelle medlemsstaterne imellem med hensyn til den måde, hvorpå arbejdsmarkedsrelaterede pensionskasser opererer, og det tilsyn, der føres med dem. I nogle medlemsstater kan der ikke alene føres tilsyn med selve pensionskassen, men også med de enheder eller virksomheder, der har ret til at forvalte disse pensionskasser. Medlemsstaterne bør have mulighed for at tilgodese disse særlige forhold, så længe alle de i dette direktiv fastsatte krav fuldt ud opfyldes. Medlemsstater bør ligeledes kunne give forsikringsenheder og andre finansielle enheder mulighed for at forvalte arbejdsmarkedsrelaterede pensionskasser.
- (20) Arbejdsmarkedsrelaterede pensionskasser er udbydere af finansielle tjenester og påtager sig et stort ansvar med hensyn til udbetaling af pensionsydelse, og de bør derfor opfylde bestemte minimumstilsynskrav med hensyn til deres aktiviteter og drift.
- (21) Det meget store antal pensionskasser i nogle medlemsstater indebærer, at det er nødvendigt at have pragmatiske regler for forudgående godkendelse af pensionskasser. For pensionskasser, der ønsker at forvalte pensionsordninger i en anden medlemsstat, bør der dog kræves forudgående tilladelse fra den kompetente myndighed i hjemlandet.
- (22) Den enkelte medlemsstat bør kræve, at hver pensionskasse beliggende på dets område udarbejder et årsregnskab og en årsberetning omhandlende hver af de pensionsordninger, den forvalter, samt, hvor det er relevant, et årsregnskab og en årsberetning for hver enkelt pensionsordning. Et årsregnskab og en årsberetning, der giver et retvisende billede af pensionskassens aktiver, forpligtelser og finansielle stilling under hensyntagen til hver af de pensionsordninger, som pensionskassen forvalter, og som er behørigt godkendt af en autoriseret person, udgør en vigtig kilde til oplysninger for pensionsordningens medlemmer, pensionsmodtagerne og de kompetente myndigheder. De sætter navnlig de kompetente myndigheder i stand til at føre tilsyn med pensionskassens finansielle situation og vurdere, om den er i stand til at opfylde alle sine kontraktlige forpligtelser.

- (23) Det er overordentligt vigtigt, at en pensionsordnings medlemmer og pensionsmodtagere informeres korrekt. Dette gælder i særdeleshed information om pensionskassens finansielle situation, de kontraktlige regler, pensionsydelse og den faktiske finansiering af optjente pensionsrettigheder, investeringspolitikken og risiko- og omkostningsstyringen.
- (24) Pensionskassers investeringspolitik har afgørende betydning for både sikkerheden i og lønsomheden ved arbejdsmarkedsrelaterede pensionsordninger. Pensionskasser bør derfor udarbejde, og mindst hvert tredje år revidere, en redegørelse for deres investeringsprincipper. Denne redegørelse bør stilles til rådighed for den kompetente myndighed og desuden kunne rekvireres af medlemmerne og pensionsmodtagerne i de enkelte ordninger.
- (25) For at de kompetente myndigheder skal kunne varetage deres opgaver, bør de have den fornødne adgang til information og de fornødne indgrebsbeføjelser over for pensionskasser og deres faktiske ledere. Har en pensionskasse lagt visse funktioner af materiel betydning som f.eks. investeringsforvaltning, informationsteknologi eller regnskabsføring ud til andre virksomheder (outsourcing), bør det være muligt at udvide informations- og indgrebsbeføjelserne til også at omfatte disse outsourcete funktioner, således at der føres tilsyn med, om de udøves efter reglerne.
- (26) Forsigtig beregning af tekniske hensættelser er en afgørende forudsætning for, at der kan være sikkerhed for, at forpligtelserne til at udbetale pensionsydelse kan opfyldes. De tekniske hensættelser bør derfor beregnes efter anerkendte aktuariemæssige metoder og attesteres af kvalificerede personer. Den maksimale rentesats bør vælges med forsigtighed efter relevante nationale regler, når sådanne findes. Mindstestørrelsen af de tekniske hensættelser bør både være tilstrækkelig til at sikre fortsat udbetaling af pensionsydelse til nuværende pensionsmodtagere og afspejle de forpligtelser, der følger af medlemmernes optjente pensionsrettigheder.
- (27) Der er store forskelle fra den ene medlemsstat til den anden med hensyn til, hvilke risici pensionskasserne dækker. Hvert hjemland bør derfor have mulighed for at fastsætte yderligere og mere detaljerede regler end direktivets for beregning af tekniske hensættelser.
- (28) For at beskytte medlemmer og pensionsmodtagere i tilfælde af det pensionstegnende firmas insolvens må det sikres, at pensionskassen har tilstrækkelige og egnede aktiver til dækning af de tekniske hensættelser. I tilfælde af grænseoverskridende virksomhed forudsætter den gensidige anerkendelse af tilsynsprincipper i medlemsstaterne i særdeleshed, at der til enhver tid er fuld dækning for de tekniske hensættelser.
- (29) Pensionskasser, der ikke opererer grænseoverskridende, bør af medlemsstaterne kunne få dispensation fra kravet om fuld dækning for de tekniske hensættelser på betingelse af, at der foreligger en konkret plan for genopretelse af den fulde dækning, og uden at kravene i Rådets direktiv 80/987/EØF af 20. oktober 1980 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om beskyttelse af arbejdstagerne i tilfælde af arbejdsgiverens insolvens⁽¹⁾ tilsidesættes.
- (30) I mange tilfælde kan det være det pensionstegnende firma og ikke pensionskassen selv, der dækker biometriske risici eller garanterer for bestemte ydelser eller investeringsafkast. I nogle tilfælde er det imidlertid pensionskassen selv, der giver denne dækning eller garanti, og det pensionstegnende firmas forpligtelser udtømmes normalt ved indbetaling af de fornødne bidrag. I disse tilfælde svarer de tilbudte pensionsprodukter til livsforsikringsselskabers produkter, og de pågældende pensionskasser bør mindst opfylde samme supplerende egenkapitalkrav som livsforsikringsselskaber.
- (31) Pensionskasser investerer på meget lang sigt. Indløsning af deres aktiver kan som udgangspunkt kun finde sted med det formål at udbetale pensionsydelse. For at sikre medlemmer og pensionsmodtagere en tilstrækkelig beskyttelse bør pensionskasser desuden være i stand til at vælge den aktivallokering, der er bedst egnet i forhold til forpligtelsernes nærmere art og varighed. Disse forhold kræver et effektivt tilsyn og en tilgang til investeringsreglerne, der giver pensionskasserne et tilstrækkeligt spillerum til at vælge den sikreste og mest effektive investeringspolitik og pligt til at udvise forsigtighed. Iagttagelse af forsigtighedsprincippet kræver derfor en investeringspolitik, der er afstemt efter den enkelte arbejdsmarkedsrelaterede pensionskasses medlemsstruktur.
- (32) Tilsynsmetoder og tilsynspraksis varierer mellem de enkelte medlemsstater. Medlemsstaterne skal derfor have mulighed for et vist skøn ved fastlæggelsen af de nærmere investeringsregler, de ønsker overholdt af pensionskasser på deres område. Sådanne regler må dog ikke begrænse kapitalens frie bevægelighed, medmindre de er begrundet i forsigtighedshensyn.
- (33) Da pensionskasser investerer på meget lang sigt og derfor har ringe likviditetsrisiko, er de inden for forsigtighedsprincippet grænser i stand til at investere i ikke-likvide aktiver som aktier såvel som på markederne for risikovillig kapital. De bør også kunne udnytte fordelene ved international spredning af aktiverne. Adgangen til at investere i aktier, på markedet for risikovillig kapital og i andre valutaer end den, forpligtelserne lyder på, bør derfor ikke begrænses, medmindre det er begrundet i forsigtighedshensyn.

⁽¹⁾ EFT L 283 af 28.10.1980, s. 23. Senest ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/74/EF (EFT L 270 af 8.10.2002, s. 10).

(34) Hvis pensionskassen imidlertid opererer på tværs af grænserne, kan værtslandets kompetente myndighed anmode den om at overholde grænser for investering i aktier og lignende aktiver, der ikke må handles på et reguleret marked, samt i aktier og andre papirer, der er udstedt af den samme virksomhed, eller i aktiver, der ikke lyder på matchende valutaer, forudsat at sådanne regler ligeledes gælder for pensionskasser med hjemsted i værtslandet.

(35) Begrænsninger i pensionskassers adgang til frit at vælge porteføljeadministratorer og depositarer begrænser konkurrencen på det indre marked og bør derfor fjernes.

(36) Med forbehold af den nationale social- og arbejdsmarkedslovgivning om tilrettelæggelse af pensionsordninger, herunder obligatorisk medlemskab og resultaterne af kollektive overenskomster, bør pensionskasser have mulighed for at udbyde deres tjenester i andre medlemsstater. De bør have mulighed for at tilbyde pensionsordninger til virksomheder med hjemsted i andre medlemsstater og forvalte pensionsordninger med medlemmer i mere end en medlemsstat. Det vil kunne give dem betydelige skalafordele, samtidig med at det kan styrke EF's erhvervslivs konkurrenceevne og fremme arbejdskraftens mobilitet. Dette kræver gensidig anerkendelse af tilsynsstandards. En korrekt håndhævelse af disse tilsynsstandards skal overvåges af hjemlandets kompetente myndighed, medmindre andet er bestemt.

(37) Ved udøvelse af retten til at forvalte pensionsordninger i andre medlemsstater bør arbejdsmarkedsrelaterede pensionskasser fuldt ud overholde alle bestemmelser i social- og arbejdsmarkedslovgivningen i den pågældende anden medlemsstat, for så vidt det er relevant for arbejdsmarkedsrelaterede pensioner, for eksempel definition og betaling af pensionsydelse og betingelserne for overførsel af pensionsrettigheder.

(38) Når en ordning er øremærket, finder bestemmelserne i dette direktiv individuel anvendelse på den pågældende ordning.

(39) Det er vigtigt, at der indføres et samarbejde mellem medlemsstaternes kompetente myndigheder om tilsynsopgaver og mellem disse myndigheder og Kommissionen om andre opgaver. For at de kompetente myndigheder

kan udføre deres opgaver og bidrage til, at dette direktiv gennemføres konsekvent og rettidigt, bør de stille nødvendig information til anvendelse af direktivet til rådighed for hinanden. Kommissionen har tilkendegivet, at den vil nedsætte et udvalg med repræsentanter for tilsynsmyndigheden for at tilskynde til samarbejde, koordinering og udveksling af synspunkter mellem de kompetente nationale myndigheder og for at fremme en konsekvent gennemførelse af direktivet.

(40) Målet for den påtænkte handling, nemlig etablering af en retlig EF-ramme for arbejdsmarkedsrelaterede pensionskasser, kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne, og kan derfor på grund af handlingens omfang og virkninger bedre gennemføres på fællesskabsplan. Fællesskabet kan derfor træffe foranstaltninger i overensstemmelse med subsidiaritetsprincippet, jf. traktatens artikel 5. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går dette direktiv ikke ud over, hvad der er nødvendigt for at nå dette mål —

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

Artikel 1

Indhold

Dette direktiv fastsætter regler for påbegyndelse og udøvelse af virksomhed som arbejdsmarkedsrelateret pensionskasse.

Artikel 2

Anvendelsesområde

1. Dette direktiv finder anvendelse på arbejdsmarkedsrelaterede pensionskasser. Hvis sådanne pensionskasser efter national lovgivning ikke har status som juridisk person, anvender medlemsstaterne direktivet enten på de pågældende pensionskasser eller, med forbehold af stk. 2, på de autoriserede enheder, der er ansvarlige for forvaltningen af dem, og som handler på deres vegne.

2. Dette direktiv finder ikke anvendelse på:

a) pensionskasser, der forvalter socialsikringsordninger, som er omfattet af forordning (EØF) nr. 1408/71 ⁽¹⁾ og forordning (EØF) nr. 574/72 ⁽²⁾

⁽¹⁾ Rådets forordning (EØF) nr. 1408/71 af 14. juni 1971 om anvendelse af de sociale sikringsordninger på arbejdstagere og deres familiemedlemmer, der flytter inden for Fællesskabet (EFT L 149 af 5.7.1971, s. 2). Senest ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1386/2001 (EFT L 187 af 10.7.2001, s. 1).

⁽²⁾ Rådets forordning (EØF) nr. 574/72 af 21. marts 1972 om regler til gennemførelse af forordning (EØF) nr. 1408/71 om anvendelse af de sociale sikringsordninger på arbejdstagere og deres familiemedlemmer, som flytter inden for Fællesskabet (EFT L 74 af 27.3.1972, s. 1). Senest ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 410/2002 (EFT L 62 af 5.3.2002, s. 17).

- b) pensionskasser omfattet af direktiv 73/239/EØF ⁽¹⁾, direktiv 85/611/EØF ⁽²⁾, direktiv 93/22/EØF ⁽³⁾, direktiv 2000/12/EF ⁽⁴⁾ og direktiv 2002/83/EF ⁽⁵⁾
- c) pensionskasser, der opererer på »pay-as-you-go«-basis
- d) pensionskasser, hvor ansatte i det pensionstegnende firma ikke har noget retskrav på ydelser, og hvor det pensionstegnende firma kan overtage aktiverne på et hvilket som helst tidspunkt og ikke nødvendigvis opfylde sine forpligtelser til at betale pensionsydelse
- e) virksomheder, der benytter ordninger med bogførte reserver med henblik på udbetaling af pensionsydelse til deres ansatte.

Artikel 3

Anvendelse på pensionskasser, der forvalter socialsikringsordninger

Arbejdsmarkedsrelaterede pensionskasser, der også forvalter lovpligtige arbejdsmarkedsrelaterede pensionsordninger, som betragtes som socialsikringsordninger omfattet af forordning (EØF) nr. 1408/71 og forordning (EØF) nr. 574/72, falder ind under dette direktiv med hensyn til den del af deres aktiviteter, der omfatter ikke-lovpligtige arbejdsmarkedsrelaterede pensioner. Forpligtelserne og de tilsvarende aktiver skal i så fald øremærkes og skal ikke kunne overføres til de lovpligtige pensionsordninger, der betragtes som sociale sikringsordninger, eller omvendt.

Artikel 4

Fakultativ anvendelse på institutioner omfattet af direktiv 2002/83/EF

Hjemlandet kan vælge at anvende bestemmelserne i artikel 9-16 og artikel 18-20 i dette direktiv på arbejdsmarkedsrelaterede pensionsaktiviteter, der varetages af forsikringsselskaber, som er omfattet af direktiv 2002/83/EF. Alle aktiver og forpligtelser, som svarer til de nævnte aktiviteter, skal i så fald øremærkes og forvaltes og organiseres særskilt fra forsikringsselskabernes øvrige aktiviteter uden mulighed for overførsel.

Forsikringsselskabet er i så fald, men kun for så vidt angår arbejdsmarkedsrelateret pensionsvirksomhed, ikke omfattet af artikel 20-26, 31 og 36 i direktiv 2002/83/EF.

⁽¹⁾ Rådets første direktiv 73/239/EØF af 24. juli 1973 om samordning af de administrative eller ved lov fastsatte bestemmelser om adgang til udøvelse af direkte forsikringsvirksomhed bortset fra livsforsikring (EFT L 228 af 16.8.1973, s. 3). Senest ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/13/EF (EFT L 77 af 20.3.2002, s. 17).

⁽²⁾ Rådets direktiv 85/611/EØF af 20. december 1985 om samordning af love og administrative bestemmelser om visse institutter for kollektiv investering i værdipapirer (investeringsinstitutter) (EFT L 375 af 31.12.1985, s. 3). Senest ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/108/EF (EFT L 41 af 13.2.2002, s. 35).

⁽³⁾ Rådets direktiv 93/22/EØF af 10. maj 1993 om investeringsservice i forbindelse med værdipapirer (EFT L 141 af 11.6.1993, s. 27). Senest ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/64/EF (EFT L 290 af 17.11.2000, s. 27).

⁽⁴⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/12/EF af 20. marts 2000 om adgang til at optage og udøve virksomhed som kreditinstitut (EFT L 126 af 26.5.2000, s. 1). Senest ændret ved direktiv 2000/28/EF (EFT L 275 af 27.10.2000, s. 37).

⁽⁵⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/83/EF af 5. november 2002 om livsforsikring (EFT L 345 af 19.12.2002, s. 1).

Hjemlandet skal sikre, at enten de kompetente myndigheder eller de myndigheder, der er ansvarlige for tilsynet med forsikringsselskaber, som er omfattet af direktiv 2002/83/EF, som en af deres tilsynsopgaver påser, at der er en skarp adskillelse af de relevante arbejdsmarkedsrelaterede pensionsaktiviteter.

Artikel 5

Små pensionskasser og lovpligtige ordninger

Med undtagelse af artikel 19 kan medlemsstaterne helt eller delvis undlade at anvende dette direktiv på enhver pensionskasse med hjemsted på deres område, der forvalter pensionsordninger, som tilsammen har under 100 medlemmer i alt. Med forbehold af artikel 2, stk. 2, bør sådanne pensionskasser dog have ret til at anvende direktivet på et frivilligt grundlag. Artikel 20 kan kun anvendes, hvis alle andre bestemmelser i dette direktiv finder anvendelse.

Medlemsstaterne kan undlade at anvende artikel 9-17 på pensionskasser, der forvalter lovpligtige arbejdsmarkedsrelaterede pensionsordninger, som er garanteret af en offentlig myndighed. Artikel 20 kan kun anvendes, hvis alle andre bestemmelser i dette direktiv finder anvendelse.

Artikel 6

Definitioner

I dette direktiv forstås ved:

- a) »arbejdsmarkedsrelateret pensionskasse« eller »pensionskasse«: en pensionskasse, der uanset dens juridiske status opererer på et kapitaliseringsgrundlag, og som er oprettet adskilt fra ethvert pensionstegnende firma eller fag med det formål at yde arbejdsmarkedsrelaterede pensioner på grundlag af:

- en individuelt eller kollektivt indgået aftale mellem arbejdsgiver(e) og den/de ansatte eller deres respektive repræsentanter, eller
- en aftale indgået med selvstændige i overensstemmelse med lovgivningen i hjemlandet og i værtslandet

og hvis aktiviteter er direkte knyttet hertil

- b) »pensionsordning«: en aftale, kontrakt, fundats eller vedtægt om, hvilke pensioner der ydes og på hvilke vilkår

- c) »pensionstegnende firma«: enhver virksomhed eller andet organ, uanset om det omfatter eller består af en eller flere juridiske eller fysiske personer, der handler som arbejdsgiver eller selvstændig eller en hvilken som helst kombination heraf, og som indbetaler pensionsbidrag til en arbejdsmarkedsrelateret pensionskasse

- d) »pensionsydelse«: ydelse, der udbetales ved pensionsalderens indtræden eller forventede indtræden, eller, såfremt der er tale om komplementære tillæg til disse ydelser, ved dødsfald, invaliditet eller ansættelsesforholdets ophør eller i form af støtte ved sygdom, social nød eller dødsfald. For at fremme modtagerens økonomiske sikkerhed i alderdommen udgør denne ydelse normalt livsvarige udbetalinger. Den kan imidlertid også tilbydes som ophørende udbetalinger eller udbetales i form af et engangsbeløb
- e) »medlem«: person, hvis beskæftigelse berettiger eller vil berettige den pågældende til at modtage pensionsydelser i overensstemmelse med bestemmelserne i pensionsordningen
- f) »pensionsmodtager«: person, der modtager pensionsydelser
- g) »kompetent myndighed«: den eller de nationale myndigheder, der er udpeget til at varetage de opgaver, der fastlægges i dette direktiv
- h) »biometriske risici«: risiko for død, invaliditet og høj alder
- i) »hjemland«: den medlemsstat, hvori pensionskassen har sit registrerede hjemsted og hovedkontor eller, hvis den ikke har et registreret hjemsted, sit hovedkontor
- j) »værtsland«: den medlemsstat, hvis social- og arbejdsmarkedslovgivning vedrørende arbejdsmarkedsrelaterede pensionsordninger finder anvendelse på forholdet mellem det pensionstegnende firma og medlemmerne.

Artikel 7

Pensionskassers virksomhed

Hver medlemsstat pålægger pensionskasser med hjemsted på dens område at begrænse deres virksomhed til pensionsrelaterede aktiviteter og aktiviteter i tilknytning hertil.

Når et forsikringssselskab i overensstemmelse med artikel 4 i forbindelse med forvaltningen af sin arbejdsmarkedsrelaterede pensionsvirksomhed foretager en øremærkning af aktiver og forpligtelser, skal de øremærkede aktiver og forpligtelser kun vedrøre pensionsrelaterede aktiviteter og aktiviteter i direkte tilknytning hertil.

Artikel 8

Retlig adskillelse mellem et pensionstegnende firma og en pensionskasse

Hver medlemsstat sikrer en retlig adskillelse mellem det pensionstegnende firma og pensionskassen, således at det sikres, at pensionskassens aktiver bevares til medlemmerne og pensionsmodtagerne i tilfælde af det pensionstegnende firmas konkurs.

Artikel 9

Betingelser angående driften

- Hver medlemsstat skal for hver pensionskasse med hjemsted på dens område sikre:
 - at pensionskassen er registreret i et nationalt register af den kompetente tilsynsmyndighed eller er godkendt; i tilfælde af grænseoverskridende virksomhed, jf. artikel 20, skal det også fremgå af registeret, i hvilke medlemsstater pensionskassen driver virksomhed
 - at pensionskassen reelt ledes af personer med godt omdømme, der enten selv har tilstrækkelige faglige kvalifikationer og erfaringer eller har ansat rådgivere med tilstrækkelige faglige kvalifikationer og erfaringer
 - at pensionskassen har behørigt fastlagte regler for, hvordan enhver af dens pensionsordninger fungerer, samt at medlemmerne er blevet behørigt informeret om disse regler
 - at alle tekniske hensættelser er beregnet og attesteret af en aktuar eller, hvis dette ikke foretages af en aktuar, af en anden ekspert på området, herunder en revisor, i henhold til national lovgivning, efter aktuarmæssige metoder, som er anerkendt af den kompetente myndighed i hjemlandet
 - at det pensionstegnende firma, såfremt dette garanterer for udbetalingen af pensionsydelserne, har forpligtet sig til at foretage de fornødne indbetalinger
 - at medlemmerne informeres tilstrækkeligt om pensionsordningens vilkår, navnlig om:
 - hvilke rettigheder og forpligtelser parterne i pensionsordningen har
 - hvilke økonomiske, tekniske og andre risici der er forbundet med pensionsordningen
 - arten og fordelingen af disse risici.

2. Medlemsstaterne kan i overensstemmelse med subsidiaritetsprincippet og under hensyntagen til de pensionsydelser, der tilbydes af de sociale sikringsordninger, bestemme, at pensionskassemedlemmerne som supplerende ydelser tilbydes dækning af risikoen for høj alder og af tab af erhvervsevne samt efterladtepension og garanti for tilbagebetaling af indbetalte bidrag, såfremt arbejdstagerne og arbejdsgiverne eller deres respektive repræsentanter tilslutter sig dette.

3. Hver medlemsstat kan stille andre krav med hensyn til driften af pensionskasser med hjemsted på dens område med henblik på at sikre, at medlemmernes og pensionsmodtagernes interesser tilgodeses i tilstrækkeligt omfang.

4. Hver medlemsstat kan tillade eller kræve, at pensionskasser med hjemsted på dens område helt eller delvis overlader forvaltningen af disse pensionskasser til andre enheder, der handler på vegne af disse pensionskasser.

5. I tilfælde af grænseoverskridende virksomhed, jf. artikel 20, skal vilkårene for pensionskassens drift forinden godkendes af den kompetente myndighed i hjemlandet.

Artikel 10

Årsregnskab og årsberetning

Hver medlemsstat pålægger alle pensionskasser med hjemsted på dens område at opstille årsregnskaber og udarbejde årsberetninger omhandlende enhver pensionsordning, som pensionskassen forvalter, og, hvor det er relevant, årsregnskaber og årsberetninger for hver pensionsordning. Årsregnskaberne og årsberetningerne skal give et retvisende og korrekt billede af pensionskassens aktiver, forpligtelser og finansielle situation. Årsregnskaberne og oplysningerne i årsberetningerne skal være sammenhængende, fyldestgørende, korrekt fremstillet og behørigt godkendt af personer, der er autoriseret i henhold til den nationale lovgivning.

Artikel 11

Informationspligt over for medlemmer og pensionsmodtagere

1. Afhængigt af pensionsordningens art drager hver medlemsstat omsorg for, at hver pensionskasse med hjemsted på dens område som et minimum giver den i denne artikel omhandlede information.

2. Medlemmer og pensionsmodtagere og/eller, hvor det er relevant, deres repræsentanter skal:

- a) efter anmodning modtage årsregnskab og årsberetning som omhandlet i artikel 10, og såfremt en pensionskasse er ansvarlig for mere end en pensionsordning, en beretning og et regnskab for deres egen ordning
- b) inden for en rimelig frist modtage relevant information om ændringer i pensionsordningens regelgrundlag.

3. Redegørelsen for investeringsprincipper, jf. artikel 12, skal efter anmodning stilles til rådighed for ordningens medlemmer og pensionsmodtagerne og/eller, hvor det er relevant, deres repræsentanter.

4. Hvert medlem skal endvidere efter anmodning informeres detaljeret og udførligt om:

- a) det forventede niveau for vedkommendes pensionsydelse, hvis det er relevant
- b) pensionsydelsernes størrelse i tilfælde af ansættelsesforholdets ophør
- c) hvis investeringsrisikoen bæres af medlemmet selv, de forskellige investeringsmuligheder, hvis sådanne findes, og den faktiske investeringsportefølje samt risikoeksponering og de omkostninger, der er forbundet med investeringerne
- d) betingelserne for overførsel af pensionsrettigheder til en anden arbejdsmarkedsrelateret pensionskasse i tilfælde af ophør af ansættelsesforhold.

Medlemmerne modtager hvert år en kortfattet information om pensionskassens situation og det aktuelle niveau for finansieringen af de optjente, individuelle pensionsrettigheder.

5. Hver pensionsmodtager skal, ved pensioneringen eller når ret til andre ydelser opstår, modtage fyldestgørende oplysninger om de ydelser, som vedkommende har ret til, og de udbetalingsmåder, der kan vælges imellem.

Artikel 12

Redegørelse for investeringsprincipper

Hver medlemsstat drager omsorg for, at alle pensionskasser med hjemsted på dens område udarbejder en skriftlig redegørelse for investeringsprincipperne og mindst hvert tredje år tager den op til fornyet overvejelse. Denne redegørelse skal revideres omgående efter enhver væsentlig ændring af investeringspolitikken. Medlemsstaterne skal bestemme, at denne redegørelse mindst skal omfatte spørgsmål såsom metoder til måling af investeringsrisici, de anvendte risikostyringsmetoder samt den strategiske aktivallokering under hensyn til pensionsforpligtelsernes art og varighed.

Artikel 13

Oplysningspligt over for de kompetente myndigheder

Hver medlemsstat sikrer, at de kompetente myndigheder for så vidt angår alle pensionskasser med hjemsted på dens område har de fornødne beføjelser og midler til:

- a) at afkræve pensionskassen, medlemmerne af dens bestyrelse, andre medlemmer af dens ledelse eller personer, der udfører kontrol med den, oplysninger om eller dokumentation for alle forretningsaktiviteter
- b) at føre tilsyn med forbindelser mellem pensionskassen og andre virksomheder eller mellem pensionskasser, når de overdrager bestemte funktioner til andre virksomheder eller pensionskasser (outsourcing), der har indflydelse på pensionskassens finansielle situation, eller som har materiel betydning for et effektivt tilsyn
- c) regelmæssigt at modtage redegørelsen for principperne for investeringspolitikken, årsregnskaberne og årsberetningen samt alle de dokumenter, der er nødvendige for tilsynet. Disse dokumenter kan blandt andet omfatte:
 - i) interne situationsrapporter
 - ii) aktuarmæssige værdiansættelser og detaljerede antagelser
 - iii) analyser af aktiv-passiv sammenhængen
 - iv) dokumentation for, at pensionskassen følger principperne for investeringspolitikken
 - v) dokumentation for, at pensionsbidragene er blevet indbetalt som planlagt
 - vi) rapporter fra de personer, der er ansvarlige for revisionen af årsregnskaberne, jf. artikel 10
- d) at foretage inspektion i pensionskasserne og, hvor det er relevant, i de virksomheder, der har fået overdraget bestemte funktioner, med det formål at kontrollere, om aktiviteterne udføres i overensstemmelse med de gældende tilsynsregler.

Artikel 14

Den kompetente myndigheds indgrebsbeføjelser og pligter

1. Den kompetente myndighed skal kræve, at alle pensionskasser med hjemsted på dens område følger sunde administrations- og regnskabsprocedurer og anvender egnede interne kontrolmetoder.

2. Den kompetente myndighed skal have beføjelse til, over for alle pensionskasser med hjemsted på dens område eller over for deres ledere, at træffe alle foranstaltninger, herunder, hvor det er relevant, administrative eller finansielle foranstaltninger, der er hensigtsmæssige og nødvendige for at forebygge eller afhjælpe enhver uregelmæssighed, der er til skade for medlemmernes og pensionsmodtagernes interesser.

Den kompetente myndighed kan også indskrænke eller forbyde pensionskassens frie rådighed over sine aktiver, navnlig når pensionskassen:

a) ikke har foretaget tilstrækkelige tekniske hensættelser for alle sine aktiviteter eller ikke råder over tilstrækkelige aktiver til dækning af de tekniske hensættelser

b) ikke opfylder de lovmæssige krav til egenkapitalen.

3. Den kompetente myndighed kan for at værne om medlemmernes og pensionsmodtagernes interesser udpege en særlig, kvalificeret repræsentant til helt eller delvis at overtage de beføjelser, som lederne af en pensionskasse med hjemsted på dens område har i henhold til hjemlandets lovgivning.

4. Den kompetente myndighed kan forbyde eller fastsætte begrænsninger i den virksomhed, der udøves af en pensionskasse med hjemsted på dens område, navnlig når:

a) pensionskassen ikke sikrer en tilstrækkelig beskyttelse af medlemmernes og pensionsmodtagernes interesser

b) pensionskassen ikke længere opfylder betingelserne for drift af pensionskasser

c) pensionskassen groft har tilsidesat de forpligtelser, den har i henhold til de regler, den er underlagt

d) pensionskassen i tilfælde af grænseoverskridende virksomhed ikke overholder de krav i værtslandets social- og arbejdsmarkedslovgivning, der er relevante for arbejdsmarkedsrelaterede pensioner.

Ethvert forbud mod en pensionskasses virksomhed skal være nøje begrundet og meddeles den pågældende pensionskasse.

5. Medlemsstaterne sikrer, at afgørelser truffet angående en pensionskasse i henhold til love og administrative bestemmelser vedtaget i overensstemmelse med dette direktiv kan indbringes for domstolene.

Artikel 15

Tekniske hensættelser

1. Hjemlandet drager omsorg for, at pensionskasser, der forvalter arbejdsmarkedsrelaterede pensionsordninger, til enhver tid og for alle deres pensionsordninger har opgjort størrelsen af de passiver, der svarer til de finansielle forpligtelser, som deres bestand af løbende pensionsaftaler medfører.

2. Hjemlandet drager omsorg for, at pensionskasser, der forvalter arbejdsmarkedsrelaterede pensionsordninger, hvor pensionskassen yder dækning af biometriske risici og/eller garanti for et bestemt investeringsafkast eller et bestemt ydelsesniveau, foretager tilstrækkelige tekniske hensættelser til dækning af alle disse pensionsordninger.

3. Disse tekniske hensættelser beregnes hvert år. Hjemlandet kan dog tillade, at de kun beregnes hvert tredje år, når pensionskassen over for medlemmerne og/eller den kompetente myndighed attesterer eller dokumenterer, at der er foretaget tilpasninger i de mellemliggende år. Denne attestation eller dokumentation skal vise den justerede udvikling i de tekniske hensættelser og ændringerne i de dækkede risici.

4. Beregningen af de tekniske hensættelser foretages og attesteres af en aktuar eller, hvis den ikke foretages af en aktuar, af en anden ekspert på området, herunder en revisor, i overensstemmelse med national lovgivning efter aktuarmæssige metoder, der er anerkendt af den kompetente myndighed i hjemlandet, i overensstemmelse med følgende principper:

a) Mindstebeløbet for de tekniske hensættelser beregnes under anvendelse af en tilstrækkelig forsigtig aktuarmæssig vurdering, idet der tages hensyn til alle de forpligtelser vedrørende ydelser og bidrag, der følger af pensionskassens pensionsordninger. Det skal være tilstrækkeligt til at sikre den fortsatte udbetaling af pensioner og ydelser til nuværende pensionsmodtagere og til at dække de forpligtelser, der følger af medlemmernes optjente pensionsrettigheder. De økonomiske og aktuarmæssige antagelser, der indgår i værdiansættelsen af forpligtelserne, skal også vælges med forsigtighed, om muligt med en passende margen for negative afvigelser.

b) Den maksimale rentesats skal vælges med forsigtighed og fastsættes i overensstemmelse med hjemlandets eventuelle regler herfor. Disse forsigtige rentesatser fastsættes under hensyn til:

— afkastet af de tilsvarende aktiver, som pensionskassen ligger inde med, og under hensyn til det fremtidige investeringsafkast og/eller

— markedsafkastet af obligationer af høj kvalitet eller statsobligationer.

c) De aktuarmæssige tabeller, der benyttes ved beregningen af de tekniske hensættelser, skal være baseret på forsigtighedsprincippet, under hensyn til medlemsgruppens og pensionsordningernes vigtigste kendetegn, navnlig de forventede ændringer i de relevante risici

d) Metoden og grundlaget for beregningen af de tekniske hensættelser skal som hovedregel være konstant fra det ene regnskabsår til det andet. Den kan dog ændres, når dette er begrundet i ændringer i de retlige, demografiske eller økonomiske forhold, der ligger til grund for de antagelser, beregningerne bygger på.

5. Hjemlandet kan fastsætte yderligere og mere detaljerede krav til beregningen af tekniske hensættelser med det formål at sikre, at medlemmernes og pensionsmodtagernes interesser tilgodeses i tilstrækkeligt omfang.

6. Med henblik på yderligere harmonisering af reglerne for beregning af tekniske hensættelser, der måtte være berettiget — navnlig rentesatser og andre antagelser, der har betydning for størrelsen af de tekniske hensættelser — aflægger Kommissionen hvert andet år eller på anmodning fra en medlemsstat rapport om udviklingen i de grænseoverskridende aktiviteter.

Kommissionen foreslår i givet fald nødvendige foranstaltninger for at undgå eventuelle fordrejninger som følge af renteforskelle og for at beskytte pensionsmodtagernes og medlemmernes interesser.

Artikel 16

Kapitaldækning af tekniske hensættelser

1. Hjemlandet pålægger alle pensionskasser til enhver tid at have tilstrækkelige egnede aktiver til at dække de tekniske hensættelser for alle de pensionsordninger, pensionskassen forvalter.

2. Hjemlandet kan tillade en pensionskasse for et begrænset tidsrum at have utilstrækkelige aktiver til at dække de tekniske hensættelser. I så tilfælde kræver den kompetente myndighed, at pensionskassen vedtager en konkret og realisabel genoprettelsesplan for at sikre, at kravene i stk. 1 overholdes på ny. Planen skal opfylde følgende betingelser:

a) Pensionskassen skal opstille en konkret og realisabel plan for genoprettelse af den aktivbeholdning, der er nødvendig for fuldstændig dækning af de tekniske hensættelser inden for en rimelig tid. Denne plan skal gøres tilgængelig for medlemmerne eller, hvor det er relevant, disses repræsentanter og/eller godkendes af hjemlandets kompetente myndighed.

b) Ved opstillingen af denne plan skal der tages hensyn til pensionskassens særlige situation, herunder navnlig aktiverne og forpligtelsernes struktur, risikoprofilen, likviditetsplanen, de pensionsberettigede medlemmers aldersprofil, nye ordninger og ordninger, der overgår fra ingen eller kun delvis kapitaldækning til fuld kapitaldækning.

c) I tilfælde af, at pensionsordningen ophæves i løbet af den i dette stykke omhandlede periode, skal pensionskassen underrette den kompetente myndighed i hjemlandet. Pensi-

onskassen skal etablere en procedure for overførsel af aktiverne og de tilsvarende forpligtelser til en anden finansiel institution eller et tilsvarende organ. Den kompetente myndighed i hjemlandet skal underrettes om proceduren, og en general oversigt over proceduren skal være tilgængelig for medlemmerne eller, hvor det er relevant, disses repræsentanter i overensstemmelse med fortrolighedsprincippet.

3. I pensionskasser, der udøver grænseoverskridende virksomhed, jf. artikel 20, skal der til enhver tid være fuld kapitaldækning for de tekniske hensættelser for alle de pensionsordninger, pensionskassen forvalter. Er disse betingelser ikke opfyldt, skal hjemlandets kompetente myndighed gribe ind som fastsat i artikel 14. Hjemlandet kan for at opfylde dette krav kræve øremærkning af aktiver og forpligtelser.

Artikel 17

Lovpligtig egenkapital

1. Hjemlandet drager omsorg for, at pensionskasser, der forvalter pensionsordninger, hvor pensionskassen selv, og ikke det pensionstegnende firma, er forpligtet til at dække biometriske risici, et garanteret investeringsafkast eller et givet pensionsydelsesniveau, har en permanent stødpudebeholdning af yderligere aktiver ud over de tekniske hensættelser. Størrelsen af denne beholdning skal afspejle risikotypen og aktivgrundlaget for alle de ordninger, de forvalter. Disse aktiver skal friholdes fra enhver forudselig forpligtelse og fungere som en sikkerhedskapital til dækning af afvigelser mellem de forventede og de faktiske udgifter og overskud.

2. Ved beregning af mindstebeløbet for disse yderligere aktiver finder reglerne i artikel 27 og 28 i direktiv 2002/83/EF anvendelse.

3. Stk. 1 er dog ikke til hinder for, at medlemsstaterne over for pensionskasser med hjemsted på deres område stiller krav om lovpligtig egenkapital eller fastlægger mere detaljerede regler, såfremt disse er begrundet i forsigtighedshensyn.

Artikel 18

Investeringsregler

1. Medlemsstaterne pålægger pensionskasser med hjemsted på deres område at investere i overensstemmelse med forsigtighedsprincippet og navnlig efter følgende regler:

a) Aktiverne skal investeres således, at medlemmernes og pensionsmodtagernes interesser varetages bedst muligt. Hvor der er risiko for interessekonflikt, skal pensionskassen eller den enhed, der forvalter porteføljen, sikre, at investeringerne foretages udelukkende i medlemmernes og pensionsmodtagernes interesse.

- b) Aktiverne skal investeres på en sådan måde, at der skabes sikkerhed, kvalitet, likviditet og rentabilitet i den samlede investeringsportefølje.

Aktiver til dækning af de tekniske hensættelser skal også investeres på en måde, der er hensigtsmæssig i betragtning af de forventede fremtidige pensionsydelsers art og varighed.

- c) Aktiverne skal overvejende investeres på regulerede markeder. Investeringer i aktiver, der ikke er optaget til omsætning på et reguleret kapitalmarked, skal under alle omstændigheder holdes på et forsigtigt niveau.
- d) Investeringer i afledte instrumenter skal være mulige, i det omfang de bidrager til at reducere investeringsrisici eller fremmer en effektiv porteføljeforvaltning. De skal værdiansættes forsigtigt under hensyn til det underliggende aktiv og indgå i værdiansættelsen af pensionskassens aktiver. Pensionskassen skal desuden undgå for stor risikoeksponering over for en enkelt modpart og over for andre afledte transaktioner.
- e) Aktiverne skal spredes på en sådan måde, at urimelig stor afhængighed af et bestemt aktiv eller en bestemt emittent eller gruppe af firmaer samt risikooophobning i den samlede portefølje undgås.

Investeringer i aktiver udstedt af samme emittent eller af emittere, der tilhører samme gruppe, må ikke udsætte pensionskassen for en urimelig stor risikokoncentration.

- f) Der må ikke investeres mere end 5 % af den samlede portefølje i det pensionstegnende firma, og når det pensionstegnende firma tilhører en gruppe, må der må ikke investeres mere end 10 % af porteføljen i de firmaer, der tilhører samme gruppe som det pensionstegnende firma.

Er pensionsordningen tegnet af en række firmaer, skal investeringer i disse pensionstegnende firmaer foregå under udvisning af forsigtighed og med den fornødne spredning.

Medlemsstaterne kan beslutte ikke at lade kravene i litra e) og f) finde anvendelse i forbindelse med investeringer i statsobligationer.

2. Hjemlandet skal forbyde pensionskassen at optage lån eller optræde som kautionist for tredjeparts regning. Medlemsstaterne kan dog tillade pensionskasserne at optage lån i et vist omfang, men udelukkende til likviditetsformål og kun på midlertidig basis.

3. Medlemsstaterne må ikke kræve, at pensionskasser med hjemsted på deres område investerer i bestemte typer aktiver.

4. Medlemsstaterne må ikke stille krav om nogen form for forudgående godkendelse eller systematisk anmeldelse af investeringsbeslutninger truffet af en pensionskasse med hjemsted på deres område eller dennes investeringsadministrator, jf. dog artikel 12.

5. I overensstemmelse med bestemmelserne i stk. 1-4 kan medlemsstaterne fastsætte mere detaljerede regler for pensionskasser med hjemsted på deres område, herunder kvantitative

regler, såfremt disse er begrundet i forsigtighedshensyn på baggrund af alle de pensionsordninger, der forvaltes af disse pensionskasser.

Specielt kan medlemsstaterne indføre investeringsregler svarende til bestemmelserne i direktiv 2002/83/EF

Medlemsstaterne må dog ikke forhindre pensionskasserne i:

- a) at investere op til 70 % af de aktiver, der dækker de tekniske hensættelser, eller op til 70 % af den samlede portefølje for ordninger, hvori investeringsrisikoen bæres af medlemmerne, i aktier, aktielignende omsætningspapirer eller selskabsobligationer, der er optaget til omsætning på regulerede markeder, og bestemme, hvordan disse aktiver skal vægtes i deres investeringsportefølje. Dog kan medlemsstaterne, hvis det er begrundet i forsigtighedshensyn, fastsætte en lavere grænse for pensionskasser, der forvalter pensionsprodukter med langsigtet rentegaranti, bærer investeringsrisikoen og selv indestår for garantien
- b) at investere op til 30 % af de aktiver, der dækker de tekniske hensættelser i aktiver, der er udtrykt i andre valutaer end dem, forpligtelserne er udtrykt i
- c) at investere på markederne for risikovillig kapital.

6. Stk. 5 udelukker ikke, at medlemsstaterne kan kræve strengere investeringsregler overholdt af pensionskasser med hjemsted på deres område også på et individuelt grundlag, forudsat at dette krav er begrundet i forsigtighedshensyn, navnlig på baggrund af de af pensionskassen indgåede forpligtelser.

7. I tilfælde af grænseoverskridende virksomhed, jf. artikel 20, kan værtslandets kompetente myndigheder kræve, at de i andet afsnit opførte regler finder anvendelse på pensionskassen i hjemlandet. Disse regler finder i så tilfælde kun anvendelse på den del af pensionskassens aktiver, der svarer til de aktiviteter, der udøves i det pågældende værtsland. Desuden finder de kun anvendelse, hvis de samme eller strengere regler også finder anvendelse på pensionskasser med hjemsted i værtslandet.

De i første afsnit nævnte regler er følgende:

- a) Pensionskassen må ikke investere mere end 30 % af disse aktiver i aktier, andre aktielignende omsætningspapirer og gældsbreve, der ikke er optaget til omsætning på et reguleret marked, eller pensionskassen skal investere mindst 70 % af disse aktiver i aktier, andre aktielignende omsætningspapirer og gældsbreve, der er optaget til omsætning på et reguleret marked.
- b) Pensionskassen må ikke investere mere end 5 % af disse aktiver i aktier, andre aktielignende omsætningspapirer, obligationer, gældsbreve og andre penge- og kapitalmarkedsinstrumenter udstedt af samme virksomhed, og ikke mere end 10 % af disse aktiver i aktier, andre aktielignende omsætningspapirer, obligationer, gældsbreve og andre penge- og kapitalmarkedsinstrumenter udstedt af virksomheder, der tilhører en enkelt gruppe.

- c) Pensionskassen må ikke investere mere end 30 % af disse aktiver i aktiver, der er udtrykt i andre valutaer end dem, forpligtelserne er udtrykt i.

Hjemlandet kan for at opfylde disse krav kræve øremærkning af aktiverne.

Artikel 19

Administration og deponering

1. Medlemsstaterne må ikke begrænse pensionskassers mulighed for frit at vælge at overlade administrationen af deres investeringsportefølje til investeringsadministratorer, der er etableret i en anden medlemsstat og har tilladelse til at udøve sådan virksomhed efter direktiv 85/611/EØF, 93/22/EØF, 2000/12/EF og 2002/83/EF, eller som er omhandlet i artikel 2, stk. 1, i nærværende direktiv.

2. Medlemsstaterne må ikke begrænse pensionskassers mulighed for frit at vælge at deponere deres aktiver hos depositarer, der er etableret i en anden medlemsstat og har tilladelse til at udøve sådan virksomhed efter direktiv 93/22/EØF eller 2000/12/EF eller er godkendt som depositarer efter direktiv 85/611/EØF.

Bestemmelsen i dette stykke er ikke til hinder for, at hjemlandet kan gøre valget af en depositar obligatorisk.

3. Hver medlemsstat indfører de nødvendige foranstaltninger, således at den efter anmodning fra pensionskassens hjemland, i overensstemmelse med den nationale lovgivning og artikel 14, kan forbyde en depositar med hjemsted på dens område frit at råde over deponerede aktiver.

Artikel 20

Grænseoverskridende virksomhed

1. Med forbehold af den nationale social- og arbejdsmarkedslovgivning om tilrettelæggelse af pensionsordninger, herunder obligatorisk medlemskab og resultaterne af kollektive overenskomster, giver medlemsstaterne virksomheder med hjemsted på deres område adgang til at tegne pensioner i arbejdsmarkedsrelaterede pensionskasser godkendt i andre medlemsstater. De giver ligeledes arbejdsmarkedsrelaterede pensionskasser godkendt på deres område adgang til at tilbyde pensionsordninger til virksomheder med hjemsted på andre medlemsstaters område.

2. Ønsker en pensionskasse at tilbyde pensionsordninger til en virksomhed med hjemsted på en anden medlemsstats område, skal den indhente forhåndstilladelse fra den kompetente myndighed i sit eget hjemland, som omhandlet i artikel 9, stk. 5. Den underretter de kompetente myndigheder i det hjemland, hvor den er godkendt, om, at den har til hensigt at tilbyde pensionsordninger til virksomheder med hjemsted på en anden medlemsstats område.

3. Medlemsstaterne kræver, at pensionskasser med hjemsted på deres område, der tilbyder pensionsordninger til en virksomhed med hjemsted på en anden medlemsstats område, indgiver følgende oplysninger sammen med underretningen i henhold til stk. 2:

a) værtslandet (-ene)

b) det pensionstegnende firmas navn

c) de væsentligste kendetegn ved den pensionsordning, som skal forvaltes for det pensionstegnende firma.

4. Når hjemlandets kompetente myndigheder er blevet underrettet i henhold til stk. 2, skal de, medmindre de har grund til at betvivle, at pensionskassens administrative struktur eller finansielle situation eller de ansvarlige ledes hæderlighed, faglige kvalifikationer eller erfaring er forenelige med de aktiviteter, der påtænkes udøvet i værtslandet, senest tre måneder efter at have modtaget alle de i stk. 3 omhandlede oplysninger videresende disse oplysninger til værtslandets kompetente myndigheder og underrette pensionskassen herom.

5. Før pensionskassen påbegynder forvaltningen af en pensionsordning for et pensionstegnende firma i en anden medlemsstat, skal værtslandets kompetente myndigheder senest to måneder efter at have modtaget de i stk. 3 omhandlede oplysninger underrette hjemlandets kompetente myndighed om eventuelle krav i social- og arbejdsmarkedslovgivningen, der er relevante for arbejdsmarkedsrelaterede pensioner, og som stilles til forvaltningen af den pensionsordning, der er tegnet af en virksomhed i værtslandet, og om eventuelle regler, der skal anvendes i henhold til artikel 18, stk. 7, og denne artikels stk. 7. De kompetente myndigheder i hjemlandet skal videregive disse oplysninger til pensionskassen.

6. Pensionskassen må påbegynde forvaltningen af den pensionsordning, der er tegnet af en virksomhed i værtslandet, når den fra hjemlandets kompetente myndigheder har modtaget den i stk. 5 omhandlede meddelelse eller i mangel heraf efter udløbet af den i stk. 5 fastsatte frist, under overholdelse af de krav i værtslandets social- og arbejdsmarkedslovgivning, der er relevante for arbejdsmarkedsrelaterede pensioner, og de eventuelle regler, der skal anvendes i henhold til artikel 18, stk. 7, og denne artikels stk. 7.

7. De pensionskasser, der forvalter pensionsordninger for et firma med hjemsted i en anden medlemsstat, skal ligeledes af hensyn til de tilsvarende medlemmer, være underlagt de krav med hensyn til information, som pensionskasser med hjemsted i den pågældende medlemsstat pålægges af værtslandets kompetente myndigheder i overensstemmelse med artikel 11.

8. Værtslandets kompetente myndigheder underretter hjemlandets kompetente myndigheder om væsentlige ændringer i kravene i værtslandets social- og arbejdsmarkedslovgivning, der er relevante for arbejdsmarkedsrelaterede pensioner, og som vil kunne påvirke pensionsordningens karakteristika, for så vidt de vedrører forvaltningen af den pensionsordning, der er tegnet af en virksomhed i værtslandet, og om ændringer i de regler, der skal anvendes i henhold til artikel 18, stk. 7, og denne artikels stk. 7.

9. Pensionskassen er underlagt løbende tilsyn fra den kompetente myndighed i værtslandet med hensyn til overholdelse af værtslandets social- og arbejdsretlige krav, der er relevante for arbejdsmarkedsrelaterede pensioner, jf. stk. 5, og af kravene med hensyn til information, jf. stk. 7. Hvis der i forbindelse med dette tilsyn konstateres uregelmæssigheder, skal den kompetente myndighed i værtslandet omgående orientere den kompetente myndighed i hjemlandet. Den kompetente myndighed i hjemlandet skal koordineret med den kompetente myndighed i værtslandet træffe de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at pensionskassen ophører med de påviste overtrædelser af social- og arbejdsmarkedslovgivningen.

10. Såfremt pensionskassen på trods af de foranstaltninger, som hjemlandets kompetente myndighed har truffet, eller fordi der ikke findes passende foranstaltninger i hjemlandet, fortsat overtræder de i værtslandet gældende krav i social- og arbejdsmarkedslovgivningen, der er relevante for arbejdsmarkedsrelaterede pensioner, kan værtslandets kompetente myndighed efter at have underrettet hjemlandets kompetente myndigheder træffe passende foranstaltninger til at forebygge eller straffe yderligere overtrædelser, herunder, hvis det er strengt nødvendigt, hindre pensionskassen i at forvalte det pensionstegnende firmas pensionsordning i værtslandet.

Artikel 21

Samarbejdet mellem medlemsstaterne og Kommissionen

1. Medlemsstaterne sikrer på passende vis en ensartet anvendelse af dette direktiv gennem regelmæssig udveksling af oplysninger og erfaringer, med henblik på at udvikle bedste praksis på området og et tættere samarbejde og herigennem forebygge konkurrenceforvridning og skabe de nødvendige betingelser for et uproblematisk grænseoverskridende medlemskab.

2. Kommissionen og medlemsstaternes kompetente myndigheder arbejder tæt sammen om at lette tilsynet med arbejdsmarkedsrelaterede pensionskassers aktiviteter.

3. Hver medlemsstat underretter Kommissionen om eventuelle større vanskeligheder som følge af anvendelsen af direktivet.

Kommissionen og de pågældende medlemsstats kompetente myndigheder undersøger sådanne vanskeligheder så hurtigt som muligt med henblik på at finde en passende løsning.

4. Fire år efter direktivets ikrafttrædelse aflægger Kommissionen rapport

a) om anvendelsen af artikel 18 og om de fremskridt, der er gjort med hensyn til at tilpasse de nationale tilsynsordninger, og

b) om anvendelsen af artikel 19, stk. 2, andet afsnit, navnlig om de forhold, der er gældende i medlemsstaterne vedrørende anvendelsen af depositarer, og den rolle, de spiller, når det er relevant.

5. Værtslandets kompetente myndighed kan anmode hjemlandets kompetente myndighed om at tage stilling til den øremærkning af pensionskassens aktiver og forpligtelser, der er omhandlet i artikel 16, stk. 3, og artikel 18, stk. 7.

Artikel 22

Gennemførelse

1. Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktiv inden den 23. september 2005. De underretter straks Kommissionen herom.

Disse love og bestemmelser skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for henvisningen fastsættes af medlemsstaterne.

2. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen teksten til de vigtigste nationale retsfor skrifter, som de udsteder på det område, der er omfattet af dette direktiv.

3. Medlemsstaterne kan indtil den 23. september 2010 udsætte anvendelsen af artikel 17, stk. 1 og 2, på pensionskasser med hjemsted på deres område, som på det i stk. 1 i nærværende artikel anførte tidspunkt ikke opfylder minimumskravene til lovpligtig egenkapital i henhold til artikel 17, stk. 1 og 2. Pensionskasser, som ønsker at forvalte pensionsordninger på tværs af grænserne som omhandlet i artikel 20, kan dog kun gøre dette, såfremt de opfylder bestemmelserne i dette direktiv.

4. Medlemsstaterne kan indtil den 23. september 2010 udsætte anvendelsen af artikel 18, stk. 1, litra f), på pensionskasser med hjemsted på deres område. Pensionskasser, som ønsker at forvalte pensionsordninger på tværs af grænserne som omhandlet i artikel 20, kan dog kun gøre dette, såfremt de opfylder bestemmelserne i dette direktiv.

Artikel 23

Ikrafttrædelse

Dette direktiv træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Artikel 24

Adressater

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Luxembourg, den 3. juni 2003.

På Europa-Parlamentets vegne

P. COX

Formand

På Rådets vegne

N. CHRISTODOULAKIS

Formand

II

(Retsakter, hvis offentliggørelse ikke er obligatorisk)

RÅDET

AFGØRELSE TRUFFET AF DE FASTE REPRÆSENTANTERS KOMITÉ

den 4. september 2003

om nedsættelse af en ad hoc-gruppe, der skal forberede oprettelsen af et mellemstatsligt agentur for udvikling af forsvarskapaciteter, forskning, anskaffelse og forsvarsmateriel (forberedende ad hoc-gruppe)

(2003/664/EF)

DE FASTE REPRÆSENTANTERS KOMITÉ HAR —

TRUFFET FØLGENDE AFGØRELSE:

under henvisning til artikel 19, stk. 3, i Rådets forretningsorden, og

ud fra følgende betragtninger:

Artikel 1

- (1) Det Europæiske Råd anmodede på mødet den 19.-20. juni 2003 i Thessaloniki formandskabet om sammen med generalsekretæren/den højtstående repræsentant at fremme arbejdet med henblik på oprettelse af et mellemstatsligt agentur i EU for udvikling af forsvarskapaciteter, forskning, anskaffelse og forsvarsmateriel, idet der tages hensyn til konventets og regeringskonferencens arbejde.
- (2) Den Udenrigs- og Sikkerhedspolitiske Komité varetager under Rådets myndighed den politiske ledelse af udviklingen af militære kapaciteter.
- (3) Formandskabet har fremlagt en arbejdsplan for udførelsen af dette mandat og vil under dette arbejde tage fuldt hensyn til arbejdet i Den Uformelle Rådgivende Gruppe af Forsvarsministrenes Repræsentanter.
- (4) Ifølge konklusionerne fra Det Europæiske Råd i Thessaloniki skal agenturet underlægges Rådets myndighed, og Rådets relevante organer skal tage de nødvendige skridt til at oprette agenturet i løbet af 2004.
- (5) En bred tilgang med inddragelse af ekspertise på alle de områder, der er nævnt i konklusionerne fra Det Europæiske Råd i Thessaloniki vedrørende agenturet, vil gavne dette arbejde, og det er derfor nødvendigt at nedsætte en ad hoc-gruppe —

1. Der nedsættes en ad hoc-gruppe, der skal forberede oprettelsen af et mellemstatsligt agentur for udvikling af forsvarskapaciteter, forskning, anskaffelse og forsvarsmateriel (i det følgende benævnt »den forberedende ad hoc-gruppe«), med henblik på at tage de nødvendige skridt til i løbet af 2004 at oprette et mellemstatsligt agentur for udvikling af forsvarskapaciteter, forskning, anskaffelse og forsvarsmateriel.

2. Den forberedende ad hoc-gruppe arbejder i tæt samordning dels med Den Udenrigs- og Sikkerhedspolitiske Komité, idet der tages hensyn til, at denne komité under Rådets myndighed er ansvarlig for at varetage den politiske ledelse af udviklingen af militære kapaciteter, dels — gennem Den Udenrigs- og Sikkerhedspolitiske Komité — med EU's Militærkomité.

3. Den forberedende ad hoc-gruppe aflægger rapport til Coreper.

Artikel 2

1. Den forberedende ad hoc-gruppe består af nationale repræsentanter for medlemsstaterne. Medlemsstaterne sikrer effektiv inddragelse af deres forsvarsministerier.

Kommissionen deltager i arbejdet i den forberedende ad hoc-gruppe.

Den forberedende ad hoc-gruppe kan også sammensættes af nationale repræsentanter med ekspertise på de områder, som Det Europæiske Råd i Thessaloniki har fastsat som mål for agenturet, nemlig »at udvikle forsvarskapacitet inden for krisestyring, fremme og styrke det europæiske forsvarsmaterielsamarbejde, styrke grundlaget for den europæiske forsvarsindustri og -teknologi og skabe et konkurrencedygtigt europæisk forsvarsmaterielmarked samt, eventuelt i samarbejde med Fællesskabets forskningsaktiviteter, fremme forskning, der sigter mod at blive førende inden for strategiske teknologier for fremtidige forsvars- og sikkerhedskapaciteter og dermed styrke Europas industrielle potentiale på dette område«.

Den forberedende ad hoc-gruppe tager ligeledes hensyn til konventets og regeringskonferencens arbejde.

2. Den forberedende ad hoc-gruppe udvides efter behov med repræsentanter for EU's Militærkomité og Gruppen vedrørende Europæisk Forsvarsmaterielpolitik, der til støtte for agenturets mål også kan sammensættes af de nationale forsvarsmaterieldirektører eller deres repræsentanter.

Artikel 3

Den forberedende ad hoc-gruppe nedlægges, når den har løst sine opgaver som defineret i artikel 1, stk. 1.

Artikel 4

Denne afgørelse har virkning fra dagen for vedtagelsen. Den offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Udfærdiget i Bruxelles, den 4. september 2003.

For De Faste Repræsentanternes Komité

U. VATTANI

Formand

KOMMISSIONEN

KOMMISSIONENS BESLUTNING

af 13. maj 2003

vedrørende statsstøtte, som Belgien har til hensigt at yde til fordel for Volvo Cars NV i Gent

(meddelt under nummer K(2003) 1485)

(Kun den franske og den nederlandske udgave er autentiske)

(EØS-relevant tekst)

(2003/665/EF)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 88, stk. 2, første afsnit,

under henvisning til aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde, særlig artikel 62, stk. 1, litra a),

efter at have opfordret interesserede parter til i overensstemmelse med førnævnte artikler at fremkomme med deres bemærkninger ⁽¹⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

SAGSFORLØB

- (1) Støtteprojektet blev anmeldt til Kommissionen ved brev af 15. maj 2002. Kommissionen bad ved brev af 25. juni 2002 og 20. august 2002 om yderligere oplysninger, som Belgien fremkom med den 23. juli 2002 og 18. september 2002.
- (2) Den 27. november 2002 besluttede Kommissionen at indlede proceduren i traktatens artikel 88, stk. 2 (beslutning om indledning af en formel undersøgelsesprocedure), idet den havde konkluderet, at der var tvivl om, hvorvidt støtten var forenelig med fællesmarkedet. Belgien fremkom som reaktion på indledningen af proceduren med sine bemærkninger ved brev af 28. januar 2003.
- (3) Kommissionens beslutning om at indlede proceduren blev offentliggjort i *De Europæiske Fællesskabers Tidende* ⁽²⁾. Interesserede parter blev opfordret til at fremkomme med deres bemærkninger til den pågældende støtte, men Kommissionen har endnu ingen bemærkninger modtaget.

DETALJERET BESKRIVELSE AF FORANSTALTNINGERNE

- (4) Støttemodtageren er Volvo Cars NV, der har sæde i Gent og ejes af Ford Motor Company. Volvo-fabrikken i Gent samler på nuværende tidspunkt Volvo-model S60 og

S70. Fra 2003 har Volvo til hensigt at producere sine nye modeller V40 og S40 der. Med henblik på uddannelsen af det eksisterende personale og 1 400 nye arbejdstagere har Volvo til hensigt at bruge 27,58 mio. EUR til uddannelsesforanstaltninger i tidsrummet 2002-2004.

- (5) De støtteberettigede uddannelsesomkostninger beløber sig til 15 180 393 EUR, da personaleomkostningerne ved deltagelse i uddannelsesprojekter ikke kan overstige de samlede øvrige støtteberettigede omkostninger. I henhold til Belgien omfatter den støtteberettigede investering særlig uddannelse, der beløber sig til 4 294 532 EUR. Omkostningerne til generel uddannelse beløber sig til 10 885 861 EUR.
- (6) Belgien foreslår at yde en uddannelsesstøtte på ca. 6,51 mio. EUR (nuværende nettoværdi: 5,88 mio. EUR) over en treårig periode (2003-2005). Denne støtte skal ydes i form af ad hoc-støtte fra det flamsktalende samfund til særlig uddannelse (ca. 1,07 mio. EUR) og generel uddannelse (ca. 5,44 mio. EUR).
- (7) Med henblik på den nye investering i fabrikken har de væsentligste afdelinger i Volvo Cars — svejsesektionen, malesektionen, sektionen for endelig samling, logistikafdelingen og ingeniøraftdelingen — udarbejdet et projekt med henblik på at forbedre de nye og nuværende arbejdstageres kompetence. Uddannelsesprogrammet kan opdeles i 11 moduler: maskinkendskab, særlig viden til brug i forbindelse med bestemte arbejdsområder eller opgaver, edb-uddannelse (MS Office m.m.), teknisk viden (el, elektronik, mekanik, robotik m.m.), kvalitet (ISO, revision m.m.), omkostninger, vedligeholdelsesværktøjer, forbedringsværktøjer (Six Sigma, TPM m.m.), sikkerhed, personlige kvalifikationer og miljø.

⁽¹⁾ EFT C 2 af 7.1.2003, s. 2.

⁽²⁾ Jf. fodnote 1.

BEGRUNDELSE FOR BESLUTNINGEN OM AT INDLEDE PROCEDUREN

- (8) Kommissionen udtrykte i sin beslutning om at indlede proceduren den 27. november 2002 tvivl om den måde, hvorpå de belgiske myndigheder fortolkede definitionen af generel uddannelse i modsætning til særlig uddannelse. Det kunne ikke udelukkes, at der var blevet anvendt en for bred definition af begrebet generel uddannelse.
- (9) Kommissionen finder, at det forhold, at der er et enkelt element af generel uddannelse i et modul, ikke udelukker, at modulet hovedsagelig vedrører særlig uddannelse. I forbindelse med bestemte uddannelsesmoduler rådede Kommissionen ikke over tilstrækkelig mange oplysninger om kursets præcise indhold til at kunne fastslå, at der er tale om generel uddannelse. På grundlag af de oplysninger, Kommissionen har modtaget, var det ikke muligt at adskille særlig uddannelse fra generel uddannelse inden for de 11 uddannelsesmoduler. Kommissionen havde brug for mere præcise oplysninger om moduler, der omfatter både generel og særlig uddannelse. Det var desuden nødvendigt med oplysninger om, hvilke af de 11 moduler der er anerkendt, attesteret eller valideret af de offentlige myndigheder.

BELGIENS BEMÆRKNINGER

- (10) Belgien gav i forbindelse med sine bemærkninger den 28. januar 2003 som reaktion på indledningen af proceduren en række detaljerede oplysninger om hver af de 11 moduler i uddannelsesprojektet. Disse supplerende oplysninger indeholder bl.a. oplysninger om indhold, mål, deltagere og varigheden af de væsentligste individuelle kurser. Belgien præciserede desuden, at uddannelseskurset for arbejdstagere i malesektionen omfattede både generel og særlig uddannelse. Der var ikke taget hensyn til omkostningerne ved særlig uddannelse på dette område, da disse oplysninger ikke forelå på tidspunktet for anmeldelsen.
- (11) Belgien fremlagde endvidere en række dokumenter fra flere offentlige uddannelsesinstitutioner («Katholieke Hogeschool Sint Lieven», «Hoger Technisch Instituut Sint Antonius», «Edugo Campus Glorieux»), hvori det udtrykkeligt bekræftes, at der er tale om generel uddannelse i forbindelse med et vist antal kurser, navnlig for så vidt angår uddannelsesmodulerne »maskinkendskab« og »teknisk viden« (el, mekanik, robotik m.m.).

VURDERING AF STØTTEN

- (12) I henhold til traktatens artikel 87, stk. 1, er statsstøtte eller støtte, som ydes ved hjælp af statsmidler under enhver tænkelig form, og som fordrejer eller truer med at fordreje konkurrencevilkårene ved at begunstige visse virksomheder eller visse produktioner, uforenelig med fællesmarkedet i det omfang, den påvirker samhandelen

mellem medlemsstaterne. I overensstemmelse med Domstolens faste retspraksis er kriteriet for påvirkning af samhandelen opfyldt, når støttemodtageren udøver en økonomisk aktivitet, der omfatter handel mellem medlemsstaterne.

- (13) Kommissionen bemærker, at den anmeldte støtte ydes ved hjælp af statslige midler til en individuel virksomhed, og at støtte favoriserer denne virksomhed ved at mindske de omkostninger, virksomheden normalt skulle betale, for at arbejdstagerne får nye kvalifikationer takket være gennemførelsen af det anmeldte uddannelsesprogram. Støttemodtageren, Volvo Cars NV, er desuden en virksomhed, der designer, fremstiller og sælger biler, hvilket udgør en økonomisk aktivitet, der omfatter samhandel mellem medlemsstaterne. Den pågældende uddannelsesstøtte henhører følgelig under anvendelsesområdet for traktatens artikel 87, stk. 1.
- (14) I Kommissionens forordning (EF) nr. 68/2001 af 12. januar 2001 om anvendelse af EF-traktatens artikel 87 og 88 på uddannelsesstøtte⁽¹⁾ (»forordningen«), der finder anvendelse på uddannelsesstøtte i alle sektorer, fastsættes det, at støtte, der opfylder alle de fastsatte betingelser, betragtes som forenelig med fællesmarkedet og er fritaget for blive anmeldt, jf. traktatens artikel 88, stk. 3, forudsat at der i den pågældende foranstaltning udtrykkeligt henvises til forordningen.
- (15) I forordningens artikel 5 fastsættes det, at anmeldelsespligten ikke finder anvendelse, hvis støtten til en virksomhed i forbindelse med et enkelt uddannelsesprojekt overstiger 1 mio. EUR. Kommissionen bemærker, at den anmeldte støtte i dette tilfælde beløber sig til ca. 6,51 mio. EUR, at den skal ydes til en enkelt virksomhed, og at uddannelsesprojektet er et enkeltstående projekt. Kommissionen bemærker, at anmeldelsen vedrører en individuel støtte, som ikke ydes i medfør af ordningen for tilladt støtte. Den finder følgelig, at pligten til at anmelde støtteprojektet fortsat består, og at den i overensstemmelse med forordningens artikel 4 skal undersøge anmeldelsen, navnlig i lyset af de kriterier, der er fastsat i forordningen.
- (16) I medfør af forordningens artikel 3, stk. 1, er individuel støtte forenelig med fællesmarkedet, jf. traktatens artikel 87, stk. 3, litra c), hvis den opfylder alle betingelserne i forordningen.
- (17) Kommissionen bemærker, at sondringen mellem særlig uddannelse og generel uddannelse foretages i medfør af forordningens artikel 4. Særlig uddannelse defineres i artikel 2 som uddannelse, herunder undervisning, som arbejdstageren primært kan benytte direkte til udførelse af sine nuværende eller fremtidige arbejdsopgaver i den støttemodtagende virksomhed, og som giver kvalifikationer, der ikke eller kun i begrænset omfang kan benyttes i andre virksomheder eller på andre arbejdsområder.

⁽¹⁾ EFT L 10 af 13.1.2001, s. 20.

- (18) Generel uddannelse defineres i artikel 2 som uddannelse, herunder undervisning, som arbejdstageren ikke kun eller ikke primært kan benytte til udførelse af sine nuværende eller fremtidige arbejdsopgaver i den støttemodtagende virksomhed, men som giver kvalifikationer, der i vidt omfang kan benyttes i andre virksomheder eller på andre arbejdsområder og derved væsentligt forbedrer arbejdstagerens beskæftigelsesmuligheder. Den vedrører virksomhedens generelle drift og bibringer kvalifikationer, der i vidt omfang kan benyttes i andre virksomheder eller på andre arbejdsområder. Uddannelsen er generel, hvis den f.eks. tilrettelægges af flere selvstændige virksomheder i fællesskab, eller ansatte i forskellige virksomheder kan deltage i uddannelsen, eller den anerkendes, attesteres eller valideres af offentlige myndigheder eller organer eller andre institutter eller organer, som en medlemsstat eller Fællesskabet har overdraget de nødvendige beføjelser.
- (19) De omkostninger, der er støtteberettigede i forbindelse med et projekt om uddannelsesstøtte, er nævnt i forordningens artikel 4, stk. 7. For så vidt angår personaleomkostningerne ved deltagelse i uddannelsesprojekter har Belgien bekræftet, at kun de timer, hvor personalet reelt deltager i uddannelse, er medtaget. I overensstemmelse med forordningens artikel 4, stk. 7, litra f), medregnes kun disse personaleomkostninger op til de samlede øvrige støtteberettigede omkostninger, jf. artikel 4, stk. 7, litra a)-e). På grundlag af Belgiens oplysninger bemærker Kommissionen, at de samlede støtteberettigede omkostninger ved uddannelsesprogrammet beløber sig til 15,18 mio. EUR.
- (20) I medfør af artikel 4, stk. 2 og 3, er uddannelsesstøtte forenelig med fællesmarkedet, hvis den ikke overstiger den støtteintensitet i forhold til de støtteberettigede omkostninger, der er specificeret i denne bestemmelse. I henhold til forordningen er den højst tilladte støtteintensitet i forbindelse med det pågældende projekt, der gennemføres af en stor virksomhed, på 25 % for særlig uddannelse og 50 % for generel uddannelse.
- (21) Kommissionen udtrykte i sin beslutning om at indlede proceduren tvivl om den måde, hvorpå de belgiske myndigheder fortolkede definitionen af generel uddannelse i modsætning til særlig uddannelse. Det kunne ikke udelukkes, at der var anvendt en for bred definition af begrebet generel uddannelse i forbindelse med projektet, da Kommissionen ikke rådede over tilstrækkelig mange oplysninger om det præcise indhold af bestemte kurser til at kunne fastslå, at der var tale om generel uddannelse. Det var desuden nødvendigt med oplysninger om, hvilke af de 11 uddannelsesmoduler der var anerkendt, attesteret eller valideret af de offentlige myndigheder.
- (22) Belgien gav i forbindelse med sine bemærkninger den 28. januar 2003 som reaktion på indledningen af proceduren en række detaljerede oplysninger om hver af de 11 moduler i uddannelsesprojektet. Disse supplerende oplysninger indeholder bl.a. oplysninger om indhold, mål, deltagere og varigheden af de væsentligste individuelle kurser. Belgien præciserede desuden, at uddannelseskurset for arbejdstagere i maledsektionen omfattede både generel og særlig uddannelse. Der var ikke taget hensyn til omkostningerne ved særlig uddannelse på dette område, da disse oplysninger ikke forelå på tidspunktet for anmeldelsen.
- (23) De supplerende dokumenter, Kommissionen modtog, satte den i stand til at fastslå, at der var tale om generel uddannelse i de dele, der omfattede både særlig og generel uddannelse. Antallet af uddannelses timer til generel uddannelse er på 455 756 (71,71 % af det samlede antal timer) og antallet til særlig uddannelse 179 762 (28,29 % af det samlede antal timer). Undervisningen kan ikke kun benyttes til udførelse af arbejdsopgaverne nuværende eller fremtidige arbejdsopgaver i den støttemodtagende virksomhed, men giver kvalifikationer, der i vidt omfang kan benyttes i andre virksomheder eller på andre arbejdsområder og derved væsentligt forbedrer arbejdstagerens beskæftigelsesmuligheder.
- (24) Belgien fremlagde endvidere en række dokumenter fra flere offentlige uddannelsesinstitutioner (»Katholieke Hogeschool Sint Lieven«, »Hoger Technisch Instituut Sint Antonius«, »Edugo Campus Glorieux«), hvori det udtrykkeligt bekræftes, at der er tale om generel uddannelse i forbindelse med et vist antal kurser, navnlig for så vidt angår uddannelsesmodulerne »maskinkendskab« og »teknisk viden« (el, mekanik, robotik m.m.).
- (25) På grundlag af dokumenterne fra Belgien er Kommissionen kommet til den konklusion, at omkostningerne til generel uddannelse beløber sig til 10 885 861 EUR og omkostningerne til særlig uddannelse til 4 294 532 EUR. Løfterne for støtteintensiteten er på henholdsvis 25 % af de støtteberettigede omkostninger til særlig uddannelse og 50 % af de støtteberettigede omkostninger til generel uddannelse.
- (26) Den tilladte støtte beløber sig følgelig til henholdsvis 1 073 633 EUR til generel uddannelse (25 % af de støtteberettigede omkostninger) og 5 442 930 EUR til særlig uddannelse (50 % af de støtteberettigede omkostninger). Den tilladte støtte til projektet beløber sig til i alt 6 516 563 EUR og vil blive udbetalt i tre årlige, lige store rater i tidsrummet 2003-2005.
- (27) I medfør af forordningens artikel 6, stk. 2, må den støtte, der fritages ved denne forordning, ikke kumuleres med nogen anden form for statsstøtte eller anden fællesskabsfinansiering til de samme støtteberettigede omkostninger, hvis en sådan kumulering medfører en støtteintensitet, der er højere end den i denne forordning fastsatte.
- (28) Kommissionen bemærker, at i henhold til Belgiens forklaringer har Volvo Cars i Gent fremlagt en støtteansøgning vedrørende et samlet beløb på 321 775 EUR til foranstaltninger under Den Europæiske Socialfond (mål 3, prioriteret område 4). Desuden er der blevet købt 200 uddannelseschecks (»opleidingscheques«) til en samlet værdi af 6 000 EUR af det flamsktalende samfund til en samlet pris af 3 000 EUR. Belgien har forsikret Kommissionen om, at der i ingen af de to tilfælde vil ske en kumulering af støtten til de samme tilladte omkostninger, som vil medføre en højere støtteintensitet end den, der er fastsat i forordningen.

KONKLUSION

- (29) I lyset af de foregående betragtninger opfylder uddannelsesstøtten på 6 516 563 EUR i nominal værdi, der skal udbetales i tre årlige, lige store rater i tidsrummet 2003-2005, kriterierne for at være forenelig med fællesmarkedet i medfør af traktatens artikel 87, stk. 3, litra c) —

VEDTAGET FØLGENDE BESLUTNING:

Artikel 1

Den statslige uddannelsesstøtte på 6 516 563 EUR i nominal værdi, der skal udbetales i tre årlige, lige store rater i tidsrummet 2003-2005, som Belgien har til hensigt at yde til Volvo Cars NV, er forenelig med fællesmarkedet i medfør af traktatens artikel 87.

Artikel 2

Denne beslutning er rettet til Kongeriget Belgien.

Udfærdiget i Bruxelles, den 13. maj 2003.

På Kommissionens vegne

Mario MONTI

Medlem af Kommissionen

(Retsakter vedtaget i henhold til afsnit V i traktaten om Den Europæiske Union)

RÅDETS FÆLLES HOLDNING 2003/666/FUSP
af 22. september 2003
om ændring af fælles holdning 2001/357/FUSP om restriktive foranstaltninger over for Liberia

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Union, særlig artikel 15,

og ud fra følgende betragtninger:

- (1) Den 7. maj 2001 vedtog Rådet fælles holdning 2001/357/FUSP om restriktive foranstaltninger over for Liberia ⁽¹⁾ for at gennemføre resolution 1343 (2001) om de foranstaltninger, der skal træffes over for Liberia, vedtaget af De Forenede Nationers Sikkerhedsråd den 7. marts 2001, i det følgende benævnt »UNSC 1343 (2001)«.
- (2) Den 1. august 2003 vedtog De Forenede Nationers Sikkerhedsråd resolution UNSC 1497 (2003), der giver bemyndigelse til at indsætte en multinational styrke i Liberia for at understøtte gennemførelsen af den liberiske våbenhvileaftale, der blev undertegnet den 17. juni 2003 i Accra, og som fastsætter, at den gældende våbenembargo mod Liberia kan fraviges med henblik på støtte til en sådan multinational styrke.
- (3) Fælles holdning 2001/357/FUSP bør derfor ændres tilsvarende.
- (4) Der er behov for handling fra Fællesskabets side for at gennemføre en række foranstaltninger —

VEDTAGET FØLGENDE FÆLLES HOLDNING:

Artikel 1

Artikel 1 i fælles holdning 2001/357/FUSP affattes således:

»Artikel 1

1. Levering eller salg af våben og alt dertil knyttet materiel af alle typer, herunder våben og ammunition, militærkøretøjer og -udstyr, paramilitært udstyr og reservedele

hertil, fra statsborgere i medlemsstaterne eller fra medlemsstaternes områder til Liberia, eller brug af fartøjer eller fly, der fører deres flag, forbydes på de betingelser, der er fastsat i UNSC 1343 (2001), uanset om de hidrører fra deres områder eller ej.

2. Ydelse af faglig oplæring eller bistand til Liberia i forbindelse med levering, fremstilling, vedligeholdelse eller anvendelse af de i stk. 1 nævnte genstande fra statsborgere i medlemsstaterne eller fra medlemsstaternes områder forbydes.

3. Stk. 1 og 2 finder ikke anvendelse på:

a) leveringer af ikke-dræbende militærudstyr, som udelukkende er til humanitær brug eller beskyttelsesbrug, eller dertil knyttet faglig bistand eller oplæring, som på forhånd er godkendt af den komité, der er nedsat i henhold til paragraf 14 i resolution UNSC 1343 (2001), herunder beskyttelsesbeklædning så som skudsikre veste og militærhelme, der midlertidigt udføres til Liberia udelukkende til personlig brug af FN-personel, repræsentanter for medierne, humanitært hjælpepersonale, ulandsfrivillige og tilknyttet personale

og

b) leveringer af våben og dertil knyttet materiel samt faglig oplæring og bistand udelukkende med henblik på støtte til eller anvendelse af den multinationale styrke, der indsættes i Liberia for at støtte gennemførelsen af den liberiske våbenhvileaftale, der blev undertegnet den 17. juni 2003 i Accra.«

Artikel 2

Denne fælles holdning har virkning fra datoen for vedtagelsen.

Den anvendes fra den 1. august 2003.

⁽¹⁾ EFT L 126 af 8.5.2001, s. 1. Senest ændret ved fælles holdning 2003/365/FUSP (EUT L 124 af 20.5.2003, s. 49).

Artikel 3

Denne fælles holdning offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Udfærdiget i Bruxelles, den 22. september 2003.

På Rådets vegne

R. BUTTIGLIONE

Formand
